

Büyükşehir ailesi

Sayı: 39 • Ekim 2014
Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı
Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Hasan Tomuk / Sohbet Odası

İbrahim Akkurt / Sohbet Odası

Gül Baksu/ İçimizden Biri

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

	Şehremaneti
3 Nisan 1930	Belediye
27 Haziran 1984	Büyükşehir Belediyesi
1994	Beyazmasa
1995	Beyaz File / Beyaz Gezi
1997	Halkla İlişkiler Müdürlüğü
2002	Büyükşehir Ailesi Dergisi
2004	Bilgi Edinme / Beyaz Taziye
2005	Muhtarlar Hizmet Birimi
2006	BİMER
2008	İletişim Noktaları
2012	İç İletişim Beyaz İtfaiye Alo 153-Çağrı Merkezi Ar-Ge Saha Hizmetleri Koord. Tanıtım Şefliği Sosyal Medya Mobil Beyaz Masa
2013	Yerinde Bilgilendirme Yerinde Çözüm Kamuoyu Araştırmaları Halkla İlişkiler Platformu Beyaz Karanfil

İÇİNDEKİLER

3 Editörden

5 - 7 Sohbet Odası

8 - 9 Sahaf Festivali

10 Şehir Yazıları

11 - 14 İçimizden Biri

15 - 16 Kişisel Gelişim

17 - 18 Tarihin İçinden

19 - 20 Sohbet Odası

21 Deneme

22 - 25 Dosya

26 - 27 Engelsiz Hayat

28 Dünyadan Renkler

29 - 30 Müzik

31 Teknoloji Odası

32 - 33 Kültür Atlası

34 - 35 Deneme

36 Kitap

38 Düşün cevap ver

38 Aramızdan ayrılanlar

Editörden

Umut Gazeli

Soyundum çileye dönmemesine
Bilendim ışıktan gözyaşlarıyla

Edep senin sabır benim derimdir
Askerler üretir sessiz ve derin

Acılar umudu buldurur bize
Bir zırha büründüm bu çağa karşı

Bayrağa dönüşen alnımdır şimdi
Ellerim ağların mahşer makası

Türkümüz dünyayı kardeş bilendir
Gökleri insanın ortak tarlası

Akif İnan

Yeniden merhaba,

Rahmetli Akif İnan, Umut Gazeli şiirinde ne de güzel konduvermiş ; “Acılar umudu buldurur bize” mısrasını. Acıların içersinde umut aramak ve bulmak; çok da kolay olmasa gerek.

Biz de, her yeni sayımızla beraber daha da ümit var oluyoruz.

Gelelim 39. Sayımıza... Büyükşehir Ailesi Bülteni'nin 39. Sayısında, tarihten müziğe kadar pek çok konu da yazımız mevcut. Bu sayıda iki genç ve başarılı isimle röportaj yaptık. Kültür Müdürlüğü'nde görev yapan Hasan TOMUK pek çok insanın tanıdığı bir isim. Radyoculuk, sunuculuk, seslendirme sanatçılığının yanı sıra şiirle de ilgilenen Hasan TOMUK ile geçtiğimiz aylarda yayınlanan şiir albümü üzerine sohbet ettik. Röportaj yaptığımız ikinci isim olan İbrahim AKKURT'ta dergicilik yapmış ve STK'lar da görev almış bir isim. Meclis Müdürlüğü'nde görevli İbrahim AKKURT ile kitabı “Fetvanın Gücü” üzerine konuştuk.

Bu sayımızda, yeni bir bölümümüzle ilk defa karşınıza çıkıyoruz, Geçtiğimiz ağustos ayında vefat eden, 1.Hukuk Müşavirliği'nden Gül BAKSU'yu arkadaşları Büyükşehir Ailesi Bülteni için anlattılar. Bu vesileyle, bu tarzda yazılara bültenimizin açık olduğunu da belirtmiş olalım.

Her sayıda olduğu gibi 39. Sayımızda kültür sanat, gezi ve şehirle alakalı yazılarımızda bulunuyor. Bu sayının Dosya konusunu, Kurban Bayramı olarak belirledik. Arkadaşlarımız, Kurban Bayramı ile alakalı duygularını kaleme aldılar. Hikâyeci -yazar Mukadder GEMİCİ, bu sayımıza Bu Kış isimli denemesiyle katkıda bulundu. Semanur DEMİRCİ, İstanbul üzerine bestelenmiş şarkılar üzerine yazdı. Semanur hanım müzisyen bir arkadaşımız, kendisinden sonraki sayılarımız için de müzik yazıları bekliyoruz. Yüksek Mimar Hasan KÖKMEN, ise engellilerin şehir hayatında yaşadığı sıkıntılara dikkati çektiği yazısıyla yer alıyor bültenimizde. Gülüzar ENGİN, ülkemizde tedavi gören Gazzeli hasta ve yaralıları ziyaret etti ve izlenimlerini bizlerle paylaştı. Mahmut Emin SANDALCIOĞLU, Teknoloji Odası bölümünde yine birbirinden ilginç buluşları tanıttı. Kültür Atlası bölümümüzde, Çin Devlet sanatçılarının mürekkep ile yapılmış eserlerinin yer aldığı Mürekkebi Kurumadan isimli sergiyle, Fas Günleri ve 1.Üsküdar Sahaf Festivali izlenimlerini okuyabilirsiniz. Öznur ŞAN, birkaç sayıdır sürdürdüğü kitap yazılarına bu sayıda da devam etti.

Yeni sayımızda buluşmak ümidiyle...

Esen kalın

SÖZ BİTER, GÖNÜL DEVREYE GİRSİN DİYE...

Hasan Tomuk, kendini bildi bileli radyoyu pek severmiş. Kendi kendine ses kayıtları yaparken, bu yeteneği günün birinde ilginç bir şekilde gün yüzüne çıkıvermiş. Önce yerel radyolarda sonrada ulusal radyolarda çalışmış. Pek çoğumuzun, sesine aşına olduğu Hasan Tomuk'un geçtiğimiz aylarda "Sözün Kırgın Kanatları" isimli bir şiir albümü de çıktı. Biz de, kitap vesilesiyle Hasan Beyi görev yaptığı Kültür Müdürlüğü'nde ziyaret ettik ve sorularımızı sorduk.

Hasan Bey, şiir kitabınız hayırlı ve uğurlu olsun inşallah. Kitabı da konuşacağız ama öncelikle sizi tanıyarak başlayalım mı sohbetimize?

1982 senesinde, Çorum'da doğdum. Üniversite eğitimime kadar, memleketimde yaşadım, daha sonra ise Konya'da Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde okudum. Üniversitenin ardından da, İstanbul'a gelmek nasip oldu.

Tabii bu süre zarfında, radyo programcılığına da başlamış oldum.

Radyoyla ilk tanışmanız nasıl oldu?

Radyoyu, hep severdim zaten. 14-15 yaşlarında iken sürekli olarak TRT'yi dinlerdim. Özellikle Türkçenin düzgün kullanılmasına bir ilgim vardı. Sonra, radyo tiyatroları da

beni çok etkilerdi. Bu ilgi, zamanla daha da arttı ve ben evde, kendi kendime kayıtlar yapmaya başladım. Derken, bir gün yine kayıt yaparken, annem içeri girdi ve "Oğlum, radyoyu açık unutmuşsun!" dedi. Sonra, annemin duyduğu o seslerin, aslında benim konuşmalarım olduğu ortaya çıktı. O zamanlar, daha 17 yaşlarımdaydım. 2001 senesinde, memleketim Çorum'daki mahalli bir radyoda çalışmaya başladım. Şiir programları yapıyordum. Üniversite yıllarımda ise bölgesel ve oldukça dinlenen bir radyoda, şiir programları hazırladım. O zamanlar da insanlar, istek programlarına rağbet gösterirlerdi. Ben de, radyoculuğa istek programlarıyla başladım; zaman ilerledikçe de şiir programlarıyla devam ettim. Ama bu arada, hem haber sundum, hem de başka programlar. Üniversiteyi bitirdikten sonra ise İstanbul'a geldim. Ve diksiyon ile seslendirme üzerine eğitim aldım. İstanbul'da ise ilk olarak Lalegül FM' de programlar yapmaya başladım. Şimdi de Akra FM'de programlarım yayınlanıyor. Üç-dört senedir, şiir programlarına ara vermişim. İnşallah, önümüzdeki günler için böyle bir program hazırlamayı arzu ediyorum.

Kitabın hikâyesinden de bahseder misiniz biraz? Nasıl hazırlandı "Sözün Kirgin Kanatları"?

Eskiden beri, şiirle uğraştığım ve edebiyatı da sevdiğim için artık zamanı gelmişti dedik ve şiir kitabı çıkarmaya karar verdik. "Sözün Kirgin Kanatları" aslında bir şiir albümü. Tabii kitap yayımlamak da çok zahmetli ve güç bir iş ama inanır mısınız, biz CD için daha çok uğraştık. Kitaptaki şiirler, birkaç senenin şiirleri aslında. Kitap yayınlanmadan önce, çevremden ve dinleyicilerden kitabın hacimli olmasını isteyenler çıktı. Ancak, herkes bilir ki bir şiir kitabı 40 sayfa da olabilir daha da az olabilir. Bir kitabın kalın olması, asla onun iyi olduğu anlamına gelmez.

Şimdi, baktığımda kitapta eleştirdiğim bazı noktalar da var. Ancak kitap yayımlamak, benim için artık bir ihtiyaç olmuştu. Neticede uzun yıllardır, şiir okuyan, yorumlayan ve sahneleyen de birisiyim. Dolayısıyla, insanların da bu yönde talepleri oluyordu. Niye kitabınız yok? Niye albümünüz yok diye çokça soruluyordu bana. Açıkçası, bende beklemeyi daha uygun buldum kendi adıma. Çünkü kitap çıkarmış olmak için kitap yayımlamak da istemedim doğrusu. Ben, kendimi bu zamanda iyi ve hazır hissettim ve bu sene içersinde de kitabımı çıkarmaya karar verdim.

Evet, gerçektende denildiği gibi kitaplarda kesinlikle bir kaderle gelirler... Kitapta yer alan şiirler, belli bir dönemin şiirleri. Kismet olursa, ilerde daha güzelini çıkarmaya gayret edeceğiz. Biz, şiir yorumladığımız için ses de çok önemli bir faktör. Çünkü insanlar okumadan, sadece dinleyerek

de sevebiliyorlar bir şiiri. Hatta bazıları, sestem daha çok etkilenip şiirle ilgilenmeye başlıyorlar. Benim böyle pek çok öğrencim ve dinleyicim var. Sosyal medya ve televizyonu da çok fazla da dışlamamak lazım aslında. Çünkü zaman zaman bunların da faydası da olabiliyor; şiirin tanınması ve sevdirilmesinde. Ben, diksiyon dersleri de veriyorum. Her derste, muhakkak bir şiir okurum. Yeri gelir İsmet Özel'den, yeri gelir Sezai Karakoç'tan veyahut Erdem Beyazıt'tan okurum. İşte bu şekilde dinleyerek, şiiri tanıyan ve seven insan sayısı da fazladır. Bunları da küçüksememek lazım. İşte, bu yüzden ben kitabımın yanında kendi sesimden de bir parça olsun istedim. Bu sebeple de, kitabın arkasına içinde 5 şiir kayıt edilmiş bir CD albümü de ekledik. Şiirlerden sadece "Yarım" isimli şiir, bana ait değil; bir arkadaşımın şiiridir. Onu da eklememin sebebi, albümü tamlamayan bir şiir olması.

Şiirinizi besleyen hususlar nelerdir?

Aslına bakarsanız, şiirimi besleyen pek çok şey var. Mesela aşk besler şiirimi, sonra doğa besler, çocukluğum besler, yaşadıklarımdan da etkilenirim. Bazen de okuduğum bir şiirden etkilenirim. Zaten benim anladığım kadarıyla, bir şair

kendisi için şiir yazmaz. Şair kendisi için şiir yazıyorsa zaten o yazdıkları şiir değildir. O bir şey yazmasın, otursun evinde bence. Bazen, bir şiir okuduğunuzda dersiniz ki, "Aaaaa, benim anlatmak istediğim tam da buydu işte!" Zaten o sözü kim benimsediyse sözün sahibi de odur aslında.

Son olarak şiirle ilgilenmek isteyenlere, şiir yazmak isteyip de cesaret edemeyenlere neler tavsiye edersiniz? Bir de şiir sevmeyen, hiç şiir okumam diyenlere neler önerirsiniz?

Tabii, hiç şiir okumam diyenlere zorla şiir okutamayız. Herkes şiir okumak zorundadır da diyemem ama herkesin şiirden, edebiyattan az çok haberdar olması gerekir. Tabii, eğer hiç edebi bir eser okumamışlarsa o da çok kötü bir durum. Onu da söylemek lazım. Şiir ile tanışmak isteyenler Sezai Karakoç okusunlar, İsmet Özel okusunlar, Nazım Hikmet, Turgut Uyar, Süleyman Çobanoğlu'nu okusunlar. Günümüz şairlerinden, İbrahim Tenekeci'nin de ismini zikretmek lazım.

Şu sıra, duvarlarda şiirlere rastlıyoruz. #Şiir sokakta hareketini nasıl buluyorsunuz? Niyet ve çaba çok güzel ancak şiirlerin kalitesi kötü gibi. Siz, nasıl değerlendiriyorsunuz böyle işleri?

Kamu malına zarar verilmediği sürece, böyle işleri destekliyorum. Neticede, ben de sosyal medyayı kullanıyorum, Facebook'ta sayfam var. Bloğum da, şiirlerimi paylaşıyorum. Ben daha çok, internette çok fazla zaman harcanmasından rahatsızlık duyuyorum. Sonra internet ortamında her şeyin kolaylıkla yayınlanabiliyor olmasının da, kaliteyi düşürdüğünü ve insanları esas kaynaktan da uzaklaştırdığını düşünüyorum. Dolayısıyla, günümüzde artık insanlar Mevlana'nın Mesnevisini okumaktan ziyade maalesef hemen sosyal medyadan eseri arayıp okuyor. Hatta bunu, ayet ve hadis ararken de yapıyorlar. Hatta ve hatta bazı alıntılar da ayet diye paylaşıyorlar. Fakat öyle bir ayet de yok aslında. İşte bunlar, gerçekten de son derece tehlikeli işler.

Son olarak biraz da günümüzün, kültür ortamından konuşalım mı? Günümüzde, çevremize baktığımızda, ruhumuzu doyuracak pek bir şey göremiyoruz. Tüketim kültürüyle neredeyse her anımızda

karşılaşıyoruz. Durum böyle olunca da, böyle bir ortamdan nasıl bir sanat ortaya çıkarabilir ki? Bu konuda nasıl düşünüyorsunuz?

Ben, küçükken bir ağaca çıkardım ve orada düşünmeye tefekkür etmeye başladım. Çocuk da tefekkür eder mi, demeyin lütfen! İnsan, gerçekten o küçük yaşlarda da derin düşünebiliyor çünkü. Şimdi, çocuklarımız kreşlerde büyüyorlar. Çocuğu, anne babası değil başkaları büyütüyor. Sonra artık çocukların da bir arkadaş çevresi olamıyor maalesef. Küçükken, bizlerin arkadaşları da oldu, kavga da ettik. İnsan, İncelikli ve derin düşünmeyi ancak doğanın içersinde öğrenebiliyor. Ancak şimdi yaşadığımız dünyada bu pek de mümkün olmuyor ne yazık ki.

Hayat tarzı değişince, haliyle şiirin seyri değişiyor. Eskiden bir şeye ulaşmak çok zordu. Misal o zamanlarda bir yere gitmek, seyahat etmek bile çok zordu. Birçok kelimeyi kirlettik ve içerisini boşalttık. Bunların en başında da galiba "aşk" kelimesi var. Sonra sevgili kelimesi de öyle. Artık kim aşk ya da sevgili dese, hepimiz artık bu sözlerden gına geldi bize demeye başladık. Bugün gününbirlik aşklar bile sevgili olarak gösterildiği için, maalesef şiiri anlamak da yeni nesil için – tabii bunun içinde istisna durumlar da vardır- zor gibi. Şiiri çok seven takip eden bir kuşak da var bu arada. Bu kuşak, yitirilen merhametin, sevginin, aşkın, insafın, adaletin kaynağına inme çabasında olan bir kuşak. Sorguluyor, eleştiriyor, kendi benliğinin sınırlarını zorluyor. Haksızlığa tahammül edemiyorlar. Bundan dolayı hem şiir hem de gelecek adına da umutluyum. Her zaman söylediğim gibi,

şiir şuurdur. Kelimeleri incitmeden, kirletmeden, hayatın kılcal damarlarına dokunan bir köprüdür şiir... Ve hep böyle kalacak, buna inanıyorum... Şiir bir söz sanatıdır. Elbette yeri gelecek söz de tükenecek. Şöyle de tanımlayabiliriz: Söz biter, gönül devreye girsin diye...

<http://hasantomuk.blogspot.com.tr/>

https://twitter.com/Hasan_Tomuk

<https://tr-tr.facebook.com/tomukhasan>

Sahafa Girmek Kolay Ancak Çıkmak Çok Zordur

Eskiden kitapların ilk sayfasına, "Yâ Hâfız Yâ Kebikeç" diye bir ibare yazılmış. Bu yazının, bin bir zahmetle kitap haline getirilmiş eserleri, kitap kurtları ile güvelerden koruyacağına inanılmış. Matbaa yaygınlaşınca kadar da, kitap çok kıymetli bir eşyaymış.

Osmanlı döneminde, kitap satışı ile uğraşan ticaret erbabına sahaf denirdi. Sahaf sözcüğü, Arapça suhuf, yani kâğıt parçaları kelimesinden gelir. Sahaflar, kitapların daha doğrusu yazma eserlerin sadece ticaretini yapmaz; derin kitap bilgileri ve ilimleriyle müşterilerine hem yardımcı olur hem de yol gösterirlerdi. Bir sahafın yetişmesi de öyle kolay bir şey değildi; iyi bir sahaf olabilmek yıllar alırdı.

Sahaf esnafının, diğerkâmlığı ve nezaketiyle alakalı da pek çok hikâye vardır. Ancak her topluluğun içinde, iyiler olduğu kadar kötüler de bulunabilir kaidesi gereğince; bu esnaf grubunun içersinde de fırsatları istifade bilenler de çıkarmış. İşte onlara da "es-sahaf bî-insaf" denirmiş. Yani müşterisinin elindeki kitaba, ilgisini fark ederek fiyatı arttıran sahaf!

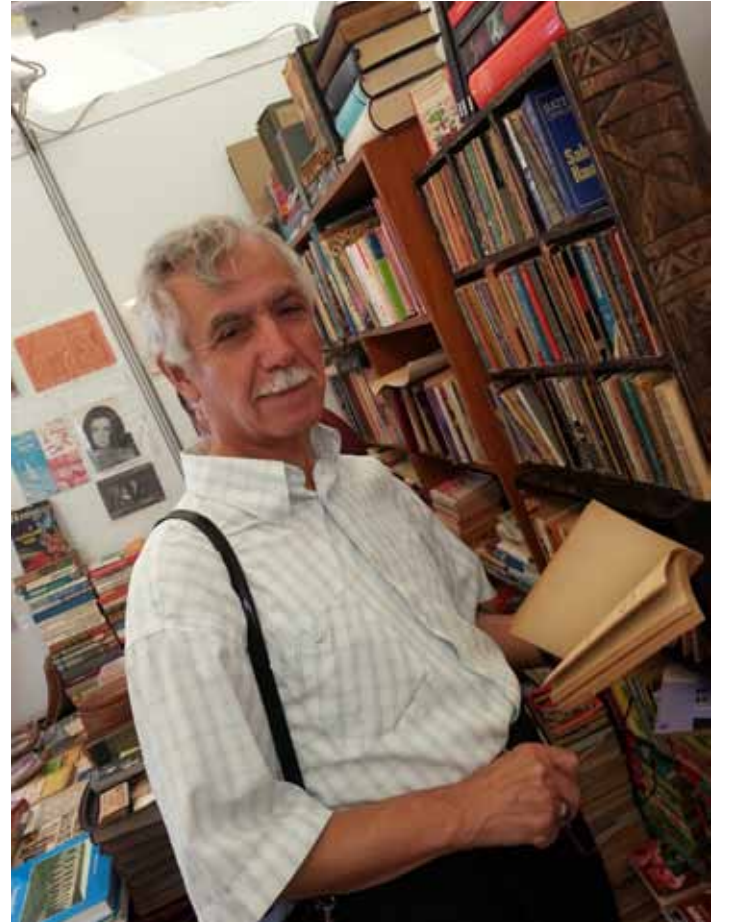
Evliya Çelebi, sahaflarla ilgili şöyle bir hikâye anlatır; bir bayram günü hoca efendi esnaf için şöyle dua etmeye başlar: "Allah, yorgancı esnafının ecdadına rahmet eyleye" Sonra da sırayla, diğer esnaf gruplarını saymış; kunduracı esnafı, bakırcı esnafı, derici esnafı derken sıra sahaf esnafına gelmiş; işte tam o esnada cemaatten biri çıkıp şöyle itiraz edivermiş: "Hocam durun! O sahaflar ki, es-sahaf bî-insaftırlar. Sakın, onlara rahmet okumayın!" demiş.

Dünyanın en sevilen kitaplarından Küçük Prenses'te festivaldeydi.

İşte bir sahaf hazinesi! El yazması kitaplar.

Sahaf festivalini dolaşırken, Araştırmacı- Yazar Dursun Gürlek'e rastladık ve fotoğrafını çekmeden edemedik.

Sahaflara girmek kolay, ancak çıkmak çok ama çok zordur. Bu yüzden de "La takrabüs-sahhafa". Yani "sahafa yaklaşma" diye bir söz bile söylenmiştir. Günümüzde, her ne kadar pek çok kitapçı dükkânının tabelasında "sahaf" kelimesi yazsa da; gerçekten sahaflık yapanların sayısı çok azdır. Ülkemizde, ilk olarak 15.yy da Edirne ve Bursa'da rastlanılan sahafların merkezi daha sonradan İstanbul'a kaymış, önce Kapalıçarşı, 1894'deki depremde sonrada şimdiki yerleri olan Hakkaklar Çarşısı'na geçmişlerdir. Bir dernekleri de bulunan sahaflık erbabı, bugünlerde İstanbul'da Beyazıt Sahaflar Çarşısı, Beyoğlu Aslıhan Çarşısı ile Kadıköy Akmar Pasajı'nda varlıklarını sürdürmeye çalışıyorlar.

Geçtiğimiz günlerde, Üsküdar'da deniz kokusu ile kitap kokusu birbirine karıştı. Anadolu yakasında, ilk kez bir sahaf festivali düzenlendi. 3-14 Eylül tarihleri arasında Üsküdar Belediyesi himayesinde gerçekleşen 1.Üsküdar Sahaf Festivalini, etkinliğin düzenleyicileri Atıf Gönenç ve İsmail Demirci ile konuştuk

Sahaf festivali için neden Üsküdar'ı tercih ettiniz?

Atıf Gönenç: Açıkçası, böyle bir festivalin Üsküdar'a çok yakışacağını düşündük. "Tarih ve kültür şehri Üsküdar" sloganını kullanan Üsküdar Belediyesi de böyle bir festival fikri için bizimle aynı heyecanı paylaştı ve Anadolu yakasındaki ilk sahaf festivalini burada gerçekleştirmiş olduk. Çünkü özelde Üsküdar, genelde Anadolu yakası, geçmişten günümüze ünlü yazarların ve her branşta sanatçıların yoğun yaşadığı bir mekan. Tarihi ve kültürel envanteri çok zengin. Bu yüzden Üsküdar'ın bu festivali sahiplenmesi çok yerinde ve misyonuna yakışır bir icraat oldu.

Festivale kaç sahaf katıldı?

Atıf Gönenç: Üsküdar Sahaf Festivali'ne kırk sahaf katıldı. Söyleşi, konser ve sergi etkinliklerimiz de oldu. Festivalimizde, yaklaşık olarak 150.000 kadar kitap vardı. Sahaflarımız ağırlıklı olarak Kadıköy, Üsküdar ve Beyoğlu bölgelerinden geldiler. Ayrıca Ankara ile Kocaeli'nden de birer misafirimiz vardı. Sahaflar Birliği Derneği ile beraber çalıştık, ayrıca Mehmet Mazak Bey'in de ciddi anlamlarda katkısı oldu. Netice itibarıyla, Üsküdar'da sahaf festivali güzel oldu...

Tepkiler nasıldı?

İsmail Demirci: Üsküdar'ın ilk sahaf festivali olmasına ve geçiş yolu üzerinde bazı aksaklıkların bulunmasına rağmen ilginin çok fazla olduğunu söyleyebiliriz. Bunu, Sahaflar Birliği'ndeki arkadaşlar da önceki etkinliklerle kıyaslayarak söylüyor. Bunun en pratik örneği satışlara bakmaktır. Sahaflarımız da satışlardan son derece memnunlar.

Atıf Gönenç: Halk, çok memnun oldu bir kere. Çünkü bizim insanımız, artık sahaflığı tanımıyor bilmiyor. Sadece

İsmail Demirci-Atıf Gönenç: Sahaf Festivalinin Organizasyon sorumluları İsmail Demirci ile Atıf Gönenç.

ikinci el kitap satışı yapılan, bir yer olarak algılıyor sahaflığı. Bizim bu festivali düzenlerken bir amacımızda sahafları tanıtmaktı aslında. Gerçekten de, sahaflar müthiş bir ilim yuvasıdır. Üsküdar'da sahaf festivalinin birincisini yaptık. İnşallah devamı da gelir. Muhakkak, bu çalışmada bir takım eksikliklerimiz de oldu. Ancak bundan sonrakilerde, bu eksiklikleri gidererek, festivali geleneksel bir hâle getirmek istiyoruz.

Sahafları seçerken nelere dikkat ettiniz?

İsmail Demirci: 1.Üsküdar Sahaf Festivali'ni biz, Sahaflar Birliği Derneği ile beraber hazırladık. Sahafları da dernek yetkilileriyle birlikte belirledik. Hemen hemen en iyi sahafları bir araya getirmeye çalıştık. Tabii aralarında çeşitli konularda uzmanlaşmış olanlar da vardı. Onlara da dikkat ettik. Çünkü bazıları afişler, posterler, resimler üzerinde uzmanlaşırken, bazıları tarihi evraklar, fermanlar, dergiler; kimileri de taş plaklar, longplaylar gibi müzik kültürü alanında daha uzman olabiliyorlar. Bilhassa Osmanlıca ve diğer dillerde basılan taş baskı eserler başta olmak üzere, kitapların ilk baskıları ya da yazarından imzalı kitaplar hususunda öne çıkan sahaflar da var. Bu festivalde hepsinden bulunsun istedik.

<http://www.uskudarsahaffestivali.com/>

<http://sahaflarbirligi.blogspot.com.tr/>

<https://twitter.com/uskudarsahafest>

BOL ÇEŞİT, UYGUN FİYAT, RAHAT ALIŞVERİŞ İŞTE MAHMUTPAŞA

<http://goo.gl/iug6CC>

"Bol çeşit, uygun fiyat, rahat alışveriş" sloganıyla Mahmutpaşa Esnaf ve İş Adamları Derneği 3.'sünü düzenlediği Alışveriş Festivali'ni 29 Ağustos – 29 Eylül 2014 tarihleri arasında gerçekleştirdi.

Derneğe kayıtlı esnafın yanı sıra Esnaf ve ticaret odalarına da bağlı toplamda 3 bine yakın dükkân sahibinin fiyatlarını düşürerek hem yerli vatandaşın hem de yabancı müşterilerin ilgi göstermesini sağlamış oldu. Geçtiğimiz yıllarda da başarı sağlamış bu festival, yüzde 70'e kadar düşürdüğü fiyatlarla hem esnafın hem de vatandaşın yüzünü güldürdü.

Nerede o eski günler, nerede o eski İstanbul,
Nerede o eski Mahmutpaşa?

Bu sözleri, eski İstanbullulardan çok duyarız. Osmanlı döneminde o adab-ı muaşeret; alışverişinde temellerini oluşturmaktaydı. Kapalıçarşı ve Mısır çarşısı gibi iki önemli tarihi ve ticari merkezin arasında yer alan Mahmutpaşa; aslında Fatih Sultan Mehmet döneminde bir sadrazamdır.

Semtte yaptırdığı külliyyeye de adını veren Veli Mahmut Paşa, hem iyi bir serasker hem de Farsçaya olan hâkimiyeti ile sarayda gönül sohbetleri düzenleyip ilim ve sanat adamlarını destekleyen iyi bir şairdir.

Külliye'nin yapılmasının hemen akabinde 15. yüzyıl sonlarına doğru mahalle olarak kurulan semt, Mahmutpaşa yokuşu olarak da bilinir. Camii, hamam ve çeşmesi yapıldıktan sonra o dönemin defterlerinde "Mahalle-i Nefs-i camii" şeklinde kayıtlıdır. Aynı zamanda, bir yerleşim yeri olan semt limana yakınlığıyla ticaret hayatının yoğunlaşması ve bunun getirdiği dar sokaklarda çıkan yangınlar sebebiyle, yıllar içerisinde tam anlamıyla bir ticaret merkezine dönüşmüştür. Osmanlı'daki birçok hazin hikâye gibi Mahmut Paşa'yı çekemeyen entrikacılar; Fatih Sultan Mehmet ile arasını bozmaya çalışmışlar ve sonunda başarılı da olmuşlardır. Fatih'in emri üzerine Mahmut Paşa, Yedikule Zindanları'na atılmış ve orada da ölmüştür. Kendi adına yapılmış olan caminin içinde türbesi ve haziresi bulunmaktadır.

Hazin ve derin bir tarihi barındıran Mahmutpaşa, yapılan bu festivalle Osmanlı zamanındaki hareketli ticaret hayatını tekrar yakalamayı misyon edinmiş ve bunda da başarılı olmuştur. Etkinliklerle zenginleştirilen festivalin kapanış sürprizi ise 5 çifti evlendirmesi oldu.

Kaçırınlar için seneye aynı zamanlarda festivali takip edip Mahmutpaşa'ya gitmelerini öneriyoruz.

BİR DOSTUN ARDINDAN

Bir ölüm kaldı özü sözü bir

Diyecektim, demedim

İbrahim Tenekeci

İnsanın ağzının tadını bozan, canını sıkan en büyük gerçeklik; ölüm... Mübarek kitabımızda da buyrulduğu gibi, er ya da geç "Her insan ölümü tadacaktır". Modern dünya, her ne kadar "ölüm"süz bir hayatın düşlerini kurup, ölümün olmadığı bir dünya kurgulasa da, inancımız gereği bizler için bir kavuşmadır aslında ölüm. Bir yok oluş, bir bitiş olarak görmeyiz biz onu. Gerçek yurdumuza ulaştıracak, bir yolculuktur ölüm bizim için.

Geçtiğimiz günlerde, Hukuk Müşavirliği'nde görevli bir avukat arkadaşımızın vefatıyla birlikte, ölüm yeniden girdi hayatımıza. Avukat Gül BAKSU, 29 Ağustos günü tedavi gördüğü hastanede Hakkın rahmetine kavuştu.

Kuşkusuz her ölüm acıdır, her ölüm biriciktir. Ancak, Gül Hanım'ın vefatında bizi etkileyen en önemli husus arkadaşlarının onun ardından yaptıkları, söyledikleri, anlattıkları. Hepsini birleşince de, böylesine güzel bir insanı başkaları da tanımalı dedik ve böyle bir işe giriştik. Bu vesileyle, hem Gül BAKSU Hanım'a hem de daha önceden vefat etmiş, bütün Büyükşehir Ailesi çalışanlarına Allah'tan rahmet dileriz.

İlginç bir noktayı, burada belirtmeden geçmek olmaz. Malum, İstanbul Büyükşehir Belediyesi çok büyük bir kurum; bu nedenle de her çalışanı tanımak mümkün değil. Bizim, Gül Hanım'ı sağlığında tanımamız da mümkün olamamıştı. Ancak arkasından duyduklarımız ile sanki Gül Hanım'la tanışmış olduk ve etrafında kurduğu o merhamet ve sevgi dolu dünyaya da gerçekten çok imrendik. Şimdi sözü ve kalemi, Gül BAKSU'nun dostlarına bırakalım...

BİR GÜLÜN ARDINDAN

veya

VUSLAT

Emine Nuray Aksoy

1.Hukuk Müşavirliği

Dokunsan incinir sanırsın
Yaprakları dağılır
Çiğ taneleri dökülür üzerinden

Bir Gülün doğumu nasıl olur ki
Altmış dört senesinin
Sonbahar ekinoksunda
Bire iki can ile paylaşmak
Rahmin bereketli yuvasını
Esenlik kucağında

Tam da giderayak öğrenmek
23 ağustosta doğumunun
Evinin şenlik günü olduğunu
Aydınlanma çemberinde
Eşit kılınan gece ile gündüzün
O büyük sessizliğinde

Bir Gülün ereği nedir ki
İnceliklere sarılı ruhundan
Bir anda yükselen nefsanî heyecanlar
Öyle masum

Bak istediklerimi de yaptım
Resim öğrenmeyi, ud çalmayı
Çocuklarımla başarısı gönencim olur
İyi bakmalıyım kendime
Anneme, babama sorumluluklarım
Bir Gülün sessizliğinde

Yerinden öylece durur bakar
Bilir kendince
Uzanır elleri istediğince
Bir Gülün sessizliğinde

Bir Gülün acısı nedir ki
Belirsiz iz vermez kimseye
Yalnızca yüzünde mahzun bir
gülümseme
Böylesi bir dinginliği yansıtmak niye
Biriktirmeseydin Gülüm içinde

Rüya iledir veda'ya çağırışın
Boynuma kadar ulaşmış, derken sarılış
Bir gülün sessizliği gizeminde
Sevgisinin büyüklüğü içinde

Uzanır sevgiyle elleri arkadaş ellerine
Sevgiyi onaylatmak ister gönlünde
Bir Güle ulaşmak kadife
yumuşaklığında
Gönül gözünün koyaklarında
Altın parmakları dokunur çiçeklere
Kuru bir dal yeşerir onun mahir
ellerinde

Bir Gülü anlamak mümkün mü
ikibin ondört'ten sonsuza yolculukta
Ağustosun sonlarken Zaferle
Büyük taarruzun tan zamanında

Baba isteğine vefadır
Emeğinle seçtiğin berzah mekânın
İstanbul güzelliğinde denize karşı
İnsanlığın akışını seyreyle zamana
karşı

Dünya evinin bir hoş sedası
Duvarı tabloların
Seni arar eşyaların kokusunda
Ak-pamuk kedicinin
Balkonunda sardunyalar
Kırmızı-beyaz – pembe
Ve itir çiçekleri
Her daim misk kokan elleriyle
Selam diyor sonsuzluğa

Ve sen insan kardeşlerine de
Büyük görevini yaptın giderken
Bir insanın diğerleri üzerinde
Haklarından - ilki- Selamı
Neden esirgedik diye sordular
Affet Allah'ım bizi nidalarıyla

Canların can parelerin
Oğulların ise senin istediğince dirayetli
Ve İnşallah seni her an yaşatacak
Güzel işler peşinde olacak

Ruhun ise her daim
Cennet bahçelerinin esenliği ile
Onların üzerlerinde
Gülün bir kanat olacak.

23.09.2014 – Şehzadebaşı

Gülşen AKIN
1.Hukuk Müşavirliği

İnanın, Gül ile nasıl tanıştığımızı bile hatırlayamıyorum artık. Yirmi dört senelik bir arkadaşlığımız var. Geçen gün kızım ile konuşurken, "Gül'ü çok özleyorum. Bir daha onun gibi hiç arkadaşım olmayacak" dedim. Şimdi yeni birisiyle samimiyet de kurmaya çalışsan, biz mesela bazı şeyleri konuşmak gereğini bile duymuyorduk. On beş-yirmi sene önce gerçekleşmiş bir mevzunun üzerinden konuşmaya devam ediyorduk. Teklifsizce, her şeyi birbirimize anlatırdık. Hatta öyle olurdu ki, konuşmasak bile birbirimizi anlardık.

Kendi adıma Gül'ü anlatmak, ondan bahsetmek hiç de kolay bir iş değil. Gül, denince aklıma gelen onun melek gibi bir insan olduğu.

Gül, kimseyi kırmayan, eleştirmeyen, sesini hiç yükseltmeyen bir insandı. Kendi çocuklarına dâhi kızamazdı. Çocuklar bir şey yaptığında, telefon açar konuşur, sonra da bize şöyle kızdım ettim filan derdi. Bizde kendi aramızda derdik ki, aman bu kızmada nasıl bir kızma! Hiç kimseye kızmayan, kırmayan, kendini savunmayan, sürekli başkalarını düşünen bir insandı. Herkesin sorunuyla da ilgilenirdi. Gül'ü tanıyan herkes, onun yokluğunu hissetmiştir bence. Yokluğu kolay kolay doldurulabilecek bir insan değildi o.

Gül'ün hayatımdaki yerini anlatmaktan ziyade, aslında onun boşluğundan bahsetmek daha uygun olur. Bir arkadaşımız, Gül için çok güzel bir tespitte bulunmuştu, "O, müdürlüğümüzdeki her insanın bir şekilde ruhuna, hayatına dokunmuştur" demişti.

Gerçekten de Gül'ün öyle değişik bir yapısı vardı.

Bazı insanları, zamanla tanıyabilirsiniz ama Gül hiç öyle birisi değildi. Müşavirliğe girdik, hemen Gül'ü tanıdık. Lojmanda da komşuyduk. Çocuklarımız da beraber büyüyordu. Hiçbir zaman, halinden şikâyet etmezdi. Önceleri Zeytinburnu Adliyesi'ndeki dosyalara bakıyordu, sonradan da Bakırköy Adliyesi'ndeki dosyalara. Çok yoğun işleri olduğu zamanlarda bile, hiç şikâyet ettiğini duymadık. Tepki göstermeden, itiraz etmeden çok çalışır; bununla da hiç övünmezdi. Her ortamda çalışabilirdi. İşine öyle bir konsantre olurdu ki, onu hayretle izlerdim. Gürültülü, kalabalık ortamlar onu hiç etkilemez; hani şöyle etrafına bakıp dikkatinin dağılması veya onun o gruba dâhil olması diye bir şey hiçbir zaman olmamıştır. İşine odaklanır ve sessizce işini yapardı.

Hediye almayı da çok severdi. Sebepsiz yere hediyeler alırdı. İnsanlarla çok ilgilendiği için dışarıdan bakanlar onun hiç sıkıntısı, sorunu yok sanırlardı.

Herkes ölüp gidiyor ve herkes ardında farklı izler bırakıyor. Açıkçası senelerimizin beraberce geçtiği her arkadaşına çok üzülmürüz biz. Ölüm bu neticede! Ama Gül gibi, böyle güzel bir iz bırakıp gitmeyi de her insan ister herhalde.

Lütfiye AKBULUT
1.Hukuk Müşavirliği

Gülizar TAŞ

1.Hukuk Müşavirliği

Gül BAKSU, gerçekten de çok kibar ve mütevazı bir insandı. Gül'ün en sık tekrarladığı sözlerden biri " Ben gençleri çok severim, ben gençleri çok severim" lafı idi. İki tane genç çocuğu olan bir insanın, böyle "Ben gençleri çok severim" demesi bana göre çok ilginç bir şey. Çünkü ister istemez, gençlerin bir takım sıkıntıları olur.

Aslında, Gül sadece kendi çocuklarını değil, bütün gençleri çok severdi. Oturduğu lojmandaki gençleri çok sever, onlarla da ilgilenirdi. Zaten, hastalığı esnasında lojmanın gençleri de hastane bahçesinde nöbet tuttular. Cenazesinde de, gençler hep en ön saftaydı. Mezarlıkta da cenazeyi onlar taşımış.

İnsan sevgisiyle dolu bu insanın hastalığı sürecinde ve cenazesinde birbirini tanıyan tanımayan insanlar hemhal oldu. Bir hanımın ifadesi ile "...o sevgi dolu insanın vesilesi ile selamlaşmayan insanlar sevgiyle kucaklaştı, koklaştı"

Gül, hiç eziyeti olmayan bir insandı. Kimseden bir şey istemez, insanlarla da çok rahat anlaşır. Kanaatimce, yüksek erdemli bir kişiliğe sahip olmasında, ailesinden aldığı yüksek edeb ve nitelikli bir iç dünyasına sahip olmasının da payı vardır.

Çok temiz, işinde prensip sahibi, "Yaradılanı severim, Yaradandan ötürü" anlayışını şiar edinmiş özel bir insandı.

Herkese gülümser, herkesle selamlaşır. Şikâyet ettiğini, ben hiç duymadım. O kadar zamandır beraberiz, insan hiç arkadaşının sinirlendiğini görmez mi? Ama ben, Gül'ün böyle davrandığına hiç şahit olmadım.

Merhum Necip Fazıl Kısakürek'in şu mısraları ile kardeşimizi gönlümde barındırmak istiyorum;

Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber...
Hiç güzel olmasaydı ölür müydü peygamber?...
Öleceğiz müjdeler olsun, müjdeler olsun!
Ölümü de öldüren Rabbe secdeler olsun!

Hastalığı sürecinde ve her zaman elini kırırdatabildiği için Allaha şükreden bu nadide insana hüsnü zannımızı, şahitliğimizi Cenabı Allahım kabul buyursun, inşallah.

Bu yazıyı okuyan her Büyükşehir Ailesi üyesine; Gül'ün herkesten beklediği, istediği bir vasiyeti iletmek isterim. O da şu dua idi "Allah ona yardım etsin. Allah onu cennetine koysun." Amin.

HAKİKAT Mİ, GERÇEK Mİ?

Pelin Narin TEKİNSOY

Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü

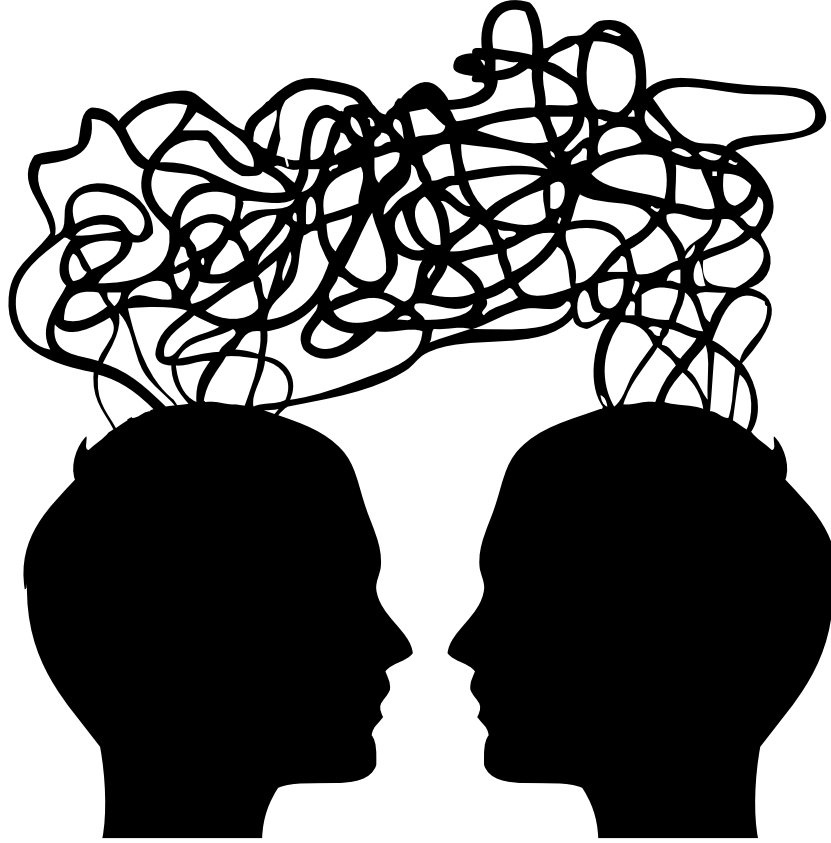
Aslında yazımın başlığı, "gerçek mi, yoksa yalan mı" ya da "doğru mu, yoksa yanlış mı" şeklinde de olabilirdi. Şimdi siz bu başlığı okuduğunuzda, başlıkla ilgili olarak ilk izleniminiz, kendi içinde bir çelişki yarattığına yönelik olabilir. Genel kabul görür kaynaklardan araştırdığınızda da, bu iki kelimenin birbirinin neredeyse eş anlamlı açıklamalarıyla karşılaşsınız. Her ne kadar, dışarıdan bakıldığında iki kelimedede aynıymış gibi görünse de mana ve içerik olarak derinlemesine incelediğimizde, durumun hiç de öyle olmadığını görürüz.

Şöyle bir etrafınıza baktığınızda, insanların anlayış ve kavrayışlarının devamlı olarak değiştiğini görürsünüz. Bilhassa son yıllarda, teknolojinin de hızla ilerlemesiyle beraber çok daha hızlı bir şekilde iletişim kurmaya ancak bunu yaparken de çok yalın ve basit ifadeler kullanmaya başladık. Hatta eşsesli veya eşanlamlı kelimelerin yerine, doğru ifade için; sadece kendi manasını içeren sözcükleri de seçme özeni içindeyiz. Günlük hayatın içersinde çokça birbirimizi yanlış anlayabiliyoruz. Mesela en basitinden, sıradan bir elektronik posta ile yazışırken bile farkında olmadan birbirimizi yanlış anlayabileceğimiz sözler, cümleler kullanabiliyoruz. Sonra da durumu kurtaralım derken, işler daha da karışıyor. Artık bundan sonra da, ayıklayın bakalım pirincin taşını. Bu, her ilişki için geçerli aslında. İş yerlerindeki ast-üst ilişkileri, ebeveyn-çocuk ilişkileri, eşlerin birbirini anlaması, neredeyse hakikat ile gerçeğin tam olarak kavranması ile yakından bağlantılı diyebilirim.

Oysaki gerçeklik, kişiye göre değişen bir olgu. Peki, "Kime göre gerçek?" İşte bu soru, son zamanlarda en çok cevabını aradığımız, sorulardan biri oldu. Çünkü kişi, hayatının bir döneminde kendi deneyimlerini, aklı ile kendi doğruları

haline getirir. Sonra da zaman geçtikçe değişemeyen bir huy, bir alışkanlık gibi bunları kanıksar ve böylece "gerçekliğini" yaşamaya ve ona tutunmaya devam eder. Oysa "Hakikat" hep aynıdır. Ne kişinin bireysel düşüncesine, ne durumuna, ne duygusuna ve ne de içinde bulunduğu "an"a göre değişiklik gösterir. Yani, asla değişmez. Tamamıyla evrensel, bütünsel ve aşkın bir kavramdır. "Gerçek" ile "hakikat" arasındaki ayrım veya farklılaşma, tamamen insanın düşünme tarzıyla ilgilidir. Hakikat, her daim "varlığını" hissettir. Dikkat ederseniz, sonradan olan, sahte, yapmacık ve "-miş" gibi olan hiçbir şey, asla onun yerini alamaz.

Hiç fark ettiniz mi, bilmem. Gün içerisinde, her an her dakika sürekli olarak tanık olduğumuz durumlara örnekler vererek ve biraz da genelleyerek deneyimleriz. Hakikat, kavram olarak; tüm varoluş alanını kapsayarak, hayatın her alanıyla ilgili, acilen ve yalın bir şekilde söylemesi gereken şeyler olduğu için, aniden başınıza gelebilir. Ansızındır. Beklenmediktir. Bazen yalınlığı karşısında, manasız ve çabasızmış) gibi kaldığımız bile olur. İşte bu anlarda,"Hakikat" görevini yapar, kendini gösterir ve sonra da yoluna devam eder. Esasen, bu tamamen aklın, beyin ile bir oyunudur. İnsanoğlu, genel olarak inanışlar üzerinden hakikati arama eğilimindedir. Oysaki "Hakikatin" inanç olmaktan çıkıp, "bilgi ve/veya bilme hali"ne gelmesi insanoğlu tarafından büyük çabalar harcanan ruhsal devinimleri içerir. Hakikati izleyerek, ihtiyaç duyduğumuz her konunun bilgisini yaratabiliriz. Bir karıncayı izlemek, yeni doğan bir çocuğun nefes alış-verişini seyretmek, anlayan için derin manalar içerir. Hakikat, Dünyada idrak kapasitesi düşük olan insanlara da hitap etmeyi başarabilir. Hakikatin

mesajı, aynı beş yaşındaki bir çocuğun anlayabileceği kadar basittir. Yediden yetmişe kadar, her yaşta insana hitap eder. Bildiklerinizi en az paylaşarak, en fazla anlatımda bulunma sanatıdır. Özgürlüğünü arayan ruh, özgürlüğünü aradığı yolda, kendisine destek vereceğini vaad eden ve aslında özgürlüğünü imkânsız hale getiren, bilgi ve ruh durumu ile yola devam ederken; gerçeklik kişiye göre her an değişecek ve belki de kısıtlanacaktır. Hakikatin gölgesi ise gerçeğin özgürlük anlayışını her daim seyredecektir.

Bazen "hakikat" o kadar vurucudur ki; cahil ve kederli olan ve sıradan insanlar olarak tanımlanan bireylerin üstesinden gelebildiği acıları, bugünün modern ve eğitilmiş insanların kaldırılabilmesine neredeyse imkân yoktur. İnsanlara ahkâm kesen, her şeyi bildiğini düşünen karakterler; küçümsediği, hor ve hakir gördüğü bu kimselerin yerine konduğunda, anlattığı o hoş sözlerin geçerliliği, tümünden kaybolur.

İlginçtir okumamış veya okutulmamış kişiler, eğitimin gücüne sığınmadıkları için hakikate daha yakın ve daha kabul edicidirler.

Zekâsını ve analitik düşünme yetisini, mesleği gereği ya da şahsi amaçlarına erişmekte kullanan kişilerin genel olarak yaydıkları mesaj ise, "kitap okumayan cahildir" tavrıdır. Hakikati anlamak için doğal bir biliş gerekir. Ve hiçbir kitap okumaya gerek kalmadan kişi kendi kitabını okur ve kendi

hazinesini keşfetmeye başlar.

Hakikate göre cehalet okumakla değil, idrak perdelerinin kaldırılmasıyla giderilebilecek bir olgudur. Bilgi bulunduğu an itibarıyla iyi, kötü, doğru, yanlış, yararlı veya zararlı olabilir. Hakikat ise hiçbir zaman ve durum da gerçekliği değişmeyen bir sonuçtur. Bir ülkede kitap satışlarının takibi (kaldı ki her bilgiye internette ulaşılabilirdiğimiz bir dönemde) sadece kitap piyasasının rakamsal verilerini gösterecektir. Ülkedeki, kişi başına düşen yıllık okunmuş kitap sayısı, farkındalık seviyesini ne yazık ki her zaman göstermeyecektir.

Sonuç olarak; hakikat sevgidir. Koşulsuzca, hesap etmeden, karşılık beklemeden sever. Gerçek olan durumlarda, sebep-sonuç ilişkisine giden bir yol varken; hakikatin sevgisi, masum bir gülücüktür, her şart ve koşulda sizi karşılayan.

O halde, bu iş her zaman algılandığı gibi çok okuyup, yazmakla mı, yoksa çok gezip görmekle mi edinilecek bir hâldir?

Hakikati bulma ve hakikat olma yolunda, gerçekliklerinizin size yol göstermesi, ışık tutması ümidiyle...

<http://www.pelinnarin.com/>

<https://tr-tr.facebook.com/pelinnarint>

<https://twitter.com/pelinnarint>

99 Sene Sonra Yine O Mübarek Yollarda

Sıcak hem de pek sıcak bir eylül cumasında, heyecanla Üsküdar'a geçtik. Tam 99 yıl sonra yeniden gerçekleşecek bir olaya şahit olacaktık. Meydandaki kalabalığın sesleri, daha Marmaray'ın yürüyen merdivenlerindeyken bize kadar ulaştı. Dışarı adımımızı attığımızdaysa, Üsküdar'ın meydan ve sahil yolunun lebalep dolu olduğunu gördük. Kalabalık içersinde, her yaştan insan vardı. Ama en çok da ağırlı dizlerini ovalayarak, güçlkle yürüyen ninelerle dedeler dikkatimizi çekti.

Üsküdar Belediyesi'nin geçtiğimiz günlerde yıllar yıllar sonra yeniden canlandırdığı Surre Alayından bahsediyoruz. Evveliyatı taaa Yavuz Sultan Selim'in Mısır'ı fethine kadar giden ve 1915 senesine kadar da sürekli olarak uygulanan bir merasimden.

Surre, para kesesi anlamına gelen bir kelime. Surre Alayı ise, Mekke ve Medine halkına dağıtılmak üzere gönderilen "Surre"yi taşıyan özel birlik ve merasime denir. Surre Alayında, Haremeyn halkına dağıtılmak üzere gönderilmiş paralar,

Tıpkı 99 yıl öncesine kadar hep olageldiği gibi Cuma namazı kılınmış, sabahdan bu yana Kur'an'dan ayetler okunmuş, dualar edilmiş; çeşmelerden bal şerbetleri akıtılmış; Kutsal Yolculuk için hazırlıklara başlanmıştı.

Yaşlılar, çocuklar, hafızlar, mehteran birliği, develer, atları yani meydanı doldurmuş herkes uzun bir zaman bekledik. Ancak, hiç kimse şikâyetçi değildi bu bekleyişten. Kulağımıza kadar ulaşan salavatlar, o güzel beldelerin hayalini kurduruyordu çoğumuza. Bekleyenlerin çoğu belki de ilk defa burada duydular "Surre Alayı" ismini. Ancak, o mübarek toprakların hürmetine sessizce bekliyorlar, bekliyoruz!

altın ve mücevherler, kıymetli kumaşlar, hediyelik eşyalar, tespihler, Mushafklar, halılar, envai çeşit hediyeler ve en mühimi Kâbe'nin örtüsü yer alırdı.

Aslında, Haremeyn halkına keseler içersinde para gönderen ilk kişi Abbasi halifelerinden el Mehdi. Bu güzel adet daha sonraki yıllarda Fatimiler, Eyyubiler, Memluklar döneminde de devam etmiş, bir gelenek halini almıştır. Osmanlıda ise mübarek topraklara surre gönderen ilk padişah Yıldırım Beyazid'dir. Beyazid'in Mekke ve Medine halkı için 80 bin altın gönderdiği tespit edilmiştir.

Surre alayı oluşturulurken ilk önce, Surre-i Emiri tayin edilmiş. Yani, kafileyi kutsal topraklara en emin şekilde götürecektir sorumlu kişi belirlenmiştir. Surre Alayında askerlerle birlikte, hem korunmak hem de Surre'nin gelişini müjdelemek için iki top da bulunmuş. Bunlardan başka, kervanda Mehteran, tabib, eczacı, seyis, kâtip, veznedar, Surre Kadısı gibi pek çok görevli de yer almış. Surre alayının en başındaki deve Peygamberimiz (sav) in devesi Kusva ile özdeşleştirilmiştir.

Osmanlıda, ilk Surre Alayı, Yıldırım Bayezid zamanında düzenlenmiş. Padişahların haricinde, birçok surre vakfı da kurulmuş ve bu şekilde de kutsal topraklara yardım gönderilmiş. Tam 450 yıl boyunca Osmanlı İmparatorluğu bu güzel geleneğini sürdürmüştür. Padişahlar içersinde de kırk altı yıl süreyle hükümdarlık yapan Kanunî Sultan Süleyman en çok surre alayı gönderen padişah olmuştur.

İşte geçtiğimiz günlerde, böylesine güzel ve duygusal bir olaya biz de şahitlik ettik. Üsküdar Meydan'ından başlayan yürüyüş, tam Harem'de Otogarın girişinde nihayete ulaştı. İki saate yakın süren yürüyüşün sonundaki duaya, hacılarla beraber biz de "Amin" dedik. Hâsılı kelim, Surre Alayı'nın gerçeğine nazaran kısacık bu yürüyüşünde; gerçekten de çok duygulandık, sevindik ve bütün arzu edenlere Haccın nasip olması için dua ettik.

Surre Alayı

- Surre Alayı'nın kuruluşundaki en önemli etken, Kur'an-ı Kerim ve hadislerde sıkça bahsi geçen "infak" emridir.
- Haremeyn halkına ilk defa keseler içinde para gönderen Abbasi halifesi el Mehdi'dir.
- Yavuz Selim zamanında Haremeyn bölgesi, Osmanlı'nın idaresine geçince, Osmanlı padişahları "Hâdimül-Haremeyn eş-Şerîfeyn" (Haremeyn'in Hizmetçileri)

unvanını almışlardır.

- Surrelerin miktarını ve dağıtılacak yerleri belirten defterler, Defterdârlık içindeki Haremeyn Mukâta'ası Kalemî'nde yazılır ve kayıtları burada tutulurdu.
- Mekke ve Medine haricinde yine İslam'ın mübarek mekânlarından Mescid-i Aksa'nın bulunduğu Kudüs şehrine de surre gönderilirdi.
- 1908 senesinden, 1916 senesine kadar Surre Alayı, Sultan II.Abdülhamid'in gayretleriyle yapılan Hicaz Demiryoluyla gönderilmıştir.
- Surre Alayı her 50 km'de bir, Osmanlı padişahlarının, hac kafilesine mahsus olarak inşa ettirdiği hanlarda mola vermiştir.

- Surre alayları, İstanbul'dan Şam'a kadar olan seyahatlerinde gündüzleri, Şam'dan sonra da geceleri yol alırlardı.
- Surre Alayı'nın, İstanbul'dan başlayan bu mübarek yolculuğu 5-6 ay kadar sürerdi.

Kaynaklar:

<http://www.deu.edu.tr/UploadedFiles/Birimler/10379/akgunduzsurre.pdf>

<http://turknavy.blogcu.com/surre-ve-surre-alayi/13799954>

İbrahim Akkurt Fetvanın Gücünü Yazdı

İbrahim Bey, "Fetvanın Gücü -İki Padişahı Tahtından İndiren Şeyhülislam Hasan Hayrullah Efendi" isimli kitabınız, geçtiğimiz aylarda Yeditepe Yayınları arasından çıktı. Tebrik ederiz sizi, yolu bahtı açık olsun inşallah kitabınızın. Öncelikli olarak kitabınızın hazırlık sürecinden bahseder misiniz bizlere? Nasıl oluştu bu fikir, kitap haline gelinceye kadar hangi aşamalardan geçti?

Temennileriniz için teşekkür ediyorum. Evvela şunu belirtmekte fayda var: Hasan Hayrullah Efendi ile alakalı çalışmam benim İstanbul Üniversitesi Tarih Bölümünde kıymetli hocam Prof. Dr. Mehmed Ali Beyhan nezaretinde hazırladığım yüksek lisans tezim ve benim ilk kitap çalışmam. Benim düşüncem Sultan Abdülaziz'in tahttan indirilmesini konu alan 1876 Askeri Darbesini çalışmak idi. Fakat hocamın yönlendirmesiyle Hasan Hayrullah Efendi'nin biyografisini çalışarak darbeye yer alan bir şahsiyet üzerinden dönemin siyasi literatürüne hâkim olmak olmayı amaçladık. Dönemin kaynakları, hatıratları,

gazeteleri, dergileri başta olmak üzere Başbakanlık Osmanlı Arşivleri, Süleymaniye'deki Meşihat Arşivi, İSAM ve BİSAV Kütüphanelerinde yaptığım birtakım araştırmalar neticesinde teşekkür etmiş bir eserdir Fetvanın Gücü.

Ahlaki, karakteri ve kötü icraatları nedeniyle "Şerrullah Efendi" ve "Müfsid İmam" gibi lakaplar takılmış Şeyhülislam Hasan Hayrullah Efendi gerçekten de çok ilginç bir karakter. Çalışmanız için neden bu ismi seçtiniz?

Sultan Abdülaziz'in tahttan indirilmesinde yazdığı fetva ile rol oynayan ve özellikle şüpheli ölümünün bir diğer ifadeyle cinayetinin ortaya çıkmasını engelleyen kişi Hasan Hayrullah Efendi'dir. Bu özelliklerinden dolayı kamuoyunun nefretini kazanmış bir isimdir ki kaynaklarda kendisiyle alakalı hiçbir olumlu ifadeye rastlanılmamaktadır.

Sultan Abdülaziz'in tahttan indirilmesinde yazdığı fetva ile rol oynayan ve özellikle şüpheli ölümünün bir diğer ifadeyle cinayetinin ortaya çıkmasını engelleyen kişi Hasan Hayrullah Efendi'dir. Bu özelliklerinden dolayı kamuoyunun nefretini kazanmış bir isimdir ki kaynaklarda kendisiyle alakalı hiçbir olumlu ifadeye rastlanılmamaktadır. Abdülaziz'in ölümü hadisesinde suçlu bulunması neticesinde 1881 yılında Tâif Kalesinde başlayan mahkûmiyeti 17

yıl devam etmiştir. Tâif Kalesinde hapis hayatı yaşarken çok zor günler yaşamış, fakirlikten dolayı sıkıntı içerisine düşüp borçlanmıştır. Borçlarını ödemek için İstanbul'daki emlak ve eşyasını vekil tayin etmek suretiyle sattırılmış, hatta hapiste iken her gün kendisine verilen 3 ekmeğin ikisini satıp borçlarını ödemeye çalıştığını bilmekteyiz. Ailesine yazmış olduğu mektuplarda fakirlikten ve çaresizliğinden yakındığını görmekteyiz. Mide ve fıtık hastalıkları sonucu 9 Ekim 1898'de hapis hayatı yaşarken hayata gözlerini yummuştur. Yukarıda da belirttiğim gibi Hayrullah Efendi isminin belirlenmesinde dönemin literatürüne hakim olmak ve darbeyi darbecilerin nasıl bir ortamda hazırladıklarını öğrenmek için seçtim.

Biraz da Hasan Hayrullah Efendi'den bahsedelim mi? Hangi dönemde yaşamış ve onu farklı kılan özellikleri nelerdir?

Hasan Hayrullah Efendi, 1853 yılında Sultan Abdülmecid'in ikinci imamı olarak Osmanlı sarayına intisab etmiş, 1861 yılında Sultan Abdülaziz'in birinci imamı olmuştur. Sultan Abdülaziz, Hasan Hayrullah Efendi'yi 1862'de Bursa'ya, 1863'te Mısır'a, 1867'de Avrupa Seyahatlerinde yanında götürmüştür. Sultan Abdülaziz, İlmî olarak yeterli seviyede olmamasına rağmen Hayrullah Efendi'yi ilmiyenin en yüksek makamı olarak görülen Şeyhülislamlık makamına iki kez getirmiştir. Hasan Hayrullah Efendi'nin, ilki 42 gün, ikincisi 1 yıl 2 ay 14 gün süren Şeyhülislamlık dönemleri olmuştur. Hasan Hayrullah Efendi, özellikle ikinci şeyhülislamlığı döneminde, Sultan Abdülaziz'in ve Beşinci Murad'ın hal' fetvalarını vererek tahttan indirilmelerine neden olmuş ve bu yönüyle ön plana çıkmış tarihi bir şahsiyettir.

Kitabınızda anlattığınız dönem, tarihimizin karanlık dönemlerinden birisi. Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen, o dönemde yaşanan birçok olay hâlâ aydınlanmadı. Bunu nasıl ifade etmek gerekiyor?

Kitabımda anlattığım dönem Hasan Hayrullah Efendi'nin hayatını kapsayan 1834-1898 yılları olmasının yanı sıra

İbrahim Akkurt'un Kaleminden... **FETVANIN GÜCÜ**

İKİ PADİSAHI TAHTINDAN İNDİREN
ŞEYHÜLİSLAM HASAN HAYRULLAH EFENDİ

- Sultan Abdülaziz Cinayeti halikatan nasıl gizlendi?
- Hasan Hayrullah Efendi'nin darbe heyetinde yer almasını sağlayan ilginç rüya neydi?
- Padişahın hal' fetvasının yazılmasının arkasındaki güç kimdi?
- Darbeyi destekleyen Şeyhülislam'ın sonu nasıl olmuştur?

ağırlıklı olarak Sultan Abdülaziz'e karşı yapılan askeri darbenin öncesinin ve sonrasının anlatıldığı 1874-1884 yılları ağırlıklı bir dönem diyebiliriz. Sizin de belirttiğiniz gibi maalesef tarihimizde karanlık kalmış bir dönemi araştırdık. Bu zamana kadar bu dönemin araştırılmamasının sebebi ise bundan 15-20 yıl öncesine kadar bu dönem ile alakalı akademik çalışma yapılması akademik camia için hoş görülmezdi. Bu dönem adeta mayınlı bir arazi olarak görülüyordu. Fakat son yıllarda yapılan akademik ve popüler tarih çalışmalarıyla bu dönem aydınlatılmaya, anlaşılmaya başlanmıştır.

Gelecekte yeni çalışmalarınız var mı? Bu dönemle alakalı çalışmalara devam edecek misiniz?

Evet var. Bunlardan birisi Sultan İkinci Abdülhamid ve İstanbul. Çoğumuzun siyasi yönüyle tanıdığı Sultan İkinci Abdülhamid'in İstanbulumuzun kültür-sanat ve medeniyetine yaptığı hizmetleri ihtiva eden bir çalışma üzerindeyim. Bir diğeri 2010 yılındaki Fas gezimiz sonrası arşivde incelemelerde bulunduğum ve şu an Türkiye de okuyan Fas'lı bir kardeşimle üzerinde çalıştığımız 19.Yüzyıl Osmanlı-Fas münasebetleri üzerine bazı araştırmalarım var. Ayrıca Eyüb Sultan'da türbesi bulunan ve hayırsever bir Valide Sultan olarak tanınan Sultan Üçüncü Selim'in annesi Mihrişah Valide Sultan ile alakalı bazı araştırmalarım var. Ancak tüm bunlardan önce doktora başlayıp belli bir mesafe kat ettikten sonra bu çalışmalarını gerekirse kitaplaştırmayı düşünmekteyim.

BU KIŞ...

Mukadder GEMİCİ

İSKİ Basın Müdürlüğü

Şöyle büyük, kocaman bir şemsiye almak istiyorum bu kış. Şakır şakır yağan yağmur altında yürümek. Suyun oluklar halinde şemsiyeden bir ışık yağmuru gibi aktığını görmek. Taşların, yolların içinden, kendine yollar bulup, birleşerek küçük ırmaklar oluşturduğunu seyretmek. Şemsiyenin altından göğe bakmak ve yeryüzüne yollanan merhametin başlangıcını anlayabilmek, o cevheri her nefeste alıp vererek hep hatırlamak.

Perdeleri açık, kocaman pencerelerden ağaçların nasıl yıkandığını izlemek istiyorum, günlerce dinmeyen ama usul usul yağan yağmurda. Çocukların ısrarla, bütün ikazlara rağmen su birikintilerine büyük bir gürültüyle atladıklarına şahit olup gülebilmek istiyorum. Çünkü bu kış çok yağmur yağsın istiyorum...

Ufak ufak çiselerken yağmur, yazın o kurak rüzgârlarının tüylerine doldurduğu tozlardan kurtulmak isteyen küçük serçeler gölcüklerde yıkansın istiyorum. İslansın istiyorum sokak köpekleri, sırlıklam olsunlar, şemsiye almayı unutan insanlar gibi.

Ama kimse de ıslanmaktan şikâyet etmesin istiyorum, yağan yağmurdan. İstiyorum ki, bir damlası bile zayi olmasın, artsın eksilmesin taşsın dökülmesin rahmet üstümüzden.

Yağmur yağsın istiyorum, ellerini göğe açar gibi açılan, yarılan kurak topraklar suya doysun istiyorum. Dağ başlarında, kuytularda, yamaçlarda susuzluktan ezilen, büzüşen yapraklar köklerinden yükselen suyu yudum yudum içsinler bu kış. İçsinler de donuk, tutuk yeşilden capcanlı, hareketli bir yeşile dönsün renkleri. Biraz daha derine ulaşıncaya yağmur, küskün, karanlığa kendini hapsetmiş tohumlar dile gelsinler "Ah sevgili yar, ne çok özledik ne çok bekledik seni" desinler filizleriyle uzanıp suya hasretle sarılırken. Sadece onlar mı bütün börtü böcek, ot ağaç, bulut rüzgâr, yabandaki her şey, yerin altı ve üstü, hepimiz ne çok bekledik o yari...

Sonra bulutların içindeki tanecikler az daha yükselsinler istiyorum göğe, biraz daha soğuğa, yukarıya ve peşinden de kar taneleri nar taneleri gibi yağsınlar üstümüze istiyorum. Bir kış bahçesinde oturup saatlerce, karın nasıl yeryüzünün bütün kusurlarını örttüğünü görmek istiyorum. Köyün birinde kar suyunun toprağın altındaki bin bir emekle ektiği tohumlarına kavuştuğunu hisseden bir adamın sobasının başında mutlulukta çay içtiğini düşünmek istiyorum. Çünkü bu kış çok kar yağsın istiyorum...

Dünyanın dört bir yanında örfе göre bereket için yeni evlilerin üstüne saçılan şekerlerin, çiçeklerin, paraların, buğdayların sevinciyle saçılın kar üstümüze, bereket bereket...

Yuvarlanalım kar üstünde, kayalım, yastık yapıp başımıza koyalım, bir yastıkta kocayalım, karsız kalmayalım dileğiyle, sevinçle. Meyve bahçelerinin, ormanların, kırların baharda açan çiçeklerden önce pul pul, nakış nakış karla süslü başka bir gelinlik giydiklerini görmek istiyorum. Yüksek bir binanın en yüksek katında bile otursa çocuklar, pencerenin önünden

aldığı karla küçük bir çay tepsisinde kardan adam yapsın istiyorum. Bu da ona yetmesin hiç kimseye yetmeyeceği gibi, boşalsın evler, kim varsa gece ya da gündüz kar topu oynasın soluğu kesilene kadar ana baba çoluk çocuk herkes.

Karla karışık yağmur da yağsın istiyorum bu kış. Kâh biri kâh öbürü usanmadan konuk olsunlar yeryüzüne işte, canları istediğinde de rüzgârlarına, fırtınalarına, has küheylanlarına binip birlikte gelerek. Yakıcı güneşe bakıp bulutsuz gökyüzünde rahmet bulutları ararken, korkarak sahibinden suyu dileyen, suyu isteyen çatlamış kuru dudaklardan dökülen dualar, bu kış kabul olsun istiyorum. Bu kış Yaradanın içimizdeki sabî sübyanlar, dilsizler, duymazlar, görmezler, acizler, masumlar, günahsızlar ve mazlumlar hürmetine bize merhamet etmesini istiyorum.

KURBAN BAYRAMI DENİNCE

Kurban, denilince aklımıza hep Hz. İbrahim (as)ın oğlu Hz. İsmail (as) ile beraber yaşadığı o büyük imtihanın hatırası gelir. Rabbimize, iyilik ve güzelliğe yaklaşıma da bir vesiledir kurban. Vazgeçmenin ve feda etmenin sinandığı o aziz hatırayı yeniden yeniden yaşayarak bir kurban bayramını daha geçirdik.

Büyükşehir Ailesi üyelerine, Kurban Bayramı ile ilgili düşüncelerini sizler için sorduk. Sorularımız şöyleydi;

Bayram denince aklınıza neler gelir?

Çocukluğunuzdaki bayramlar nasıl geçirdi?

"Kurban" ın hayatınızdaki yerinden bahseder misiniz?

Unutmadığınız bir bayram anınız var mı?

Eski bayramların en çok nelerini özleyorsunuz?

BENİM ÇOCUK OLMA HAKKIM SADECE BAYRAMLARDA VARDI

Emire Mine EMİRZADE

Mezarlıklar Müdürlüğü / Müdür Yardımcısı

1-İnsanın tezkiye anıdır bayram, tazelenmektir, arştır bayram, semadır. Derdin, tasanın ötelendiği, küsmenin yetim kaldığı zamandır bayram. Huzur ile sevginin, hasret ile vuslatın, unutulmuş ile özlenenin, vefalı ile unutanın buluştuğu zamandır. Bayram hatırlamaktır, hatırlanmaktır. Ve aftar bayram; affetmenin, affedilmenin haklı sebebidir. Bayram, aşkın her yerde kol gezdiği zamandır.

2-Bayram çocukken güzeldir belki de, ondandır ben çocukken bayramlar bir başka anlamlıydı. Zira ben çocukken çokça dinlerdim; büyüklerimiz için de bayram

onlar çocukken bir başka güzel ve anlamlıymış. Çünkü bayram çocukken bayramdır. Benim için bayram serbest zamandı, dinlenmekti, gezmekti, en önemlisi de, benim çocuk olma hakkım sadece bayramlarda vardı. Dinlenmek dediysem de tamamıyla boş değildi elbet vaktim, sadece daha az sorumluluktan belki üstlendiğim. Mesela bayram namazı çıkışı rahmetli babam muhakkak bolca misafir getirirdi. Masamızın iki kanadı da açılır, iki posta sofraya hazırlanırdı. Bunu rahmetli annem ve çocuk Mine yapardı elbirliği ile! Sonra, elimde el süpürgesi, evimizin girişindeki yeşil tüylü halıyı her saat başı süpürdüğümü hiç unutmuyorum mesela. Öyle el öpmeler, harçlık almalar, mendil, şeker toplamalar benim harcam değildi. Ruhun ve bedenün çocuk olanların meşguliyetleriydi bu saydıklarım. Ama bütün bunlara rağmen çok keyifliydi kocaman çocukluğumun bayramları. Yine ifade ediyorum: Çünkü bayram çocukken bayramdı. Çünkü ben sadece bayramda çocuktum.

3-Yakınlaşmaktır kurban, beri olmaktır, bir olmaktır, pir olmaktır. Allaha yürümektir, koşmaktır. Ama hayatımda yeri vardır diyemeyecek kadar da ulaşamazdır bu aciz dimağıma. Zira kurban, yukarılarda yer alabilmenin kaynağıdır. Arşı alaya gidişin yoludur. Zatıma haddimi bildirecek kadar kutsidir. Kurban aşktır, vermenin bir başka adıdır. Sahip olduğumuz hissi, manayı sevdiğimizimize izhar etmek; sahip olduğumuz kurbanı, bir diğeri ile paylaşmaktır. Bir bedel ödemektir kurban. Kurban bende hüznün, neşe, geçmiş, ân ve gelecektir. Cennete vuslatın en anlamlı yoludur.

4-Kıymetlim, Yaşar Abim "O ölür de cehenneme giderse ben nasıl dayanırım" dediğim özel insan... 12 yaşına kadar

gittiğimiz çok yere beni omuzlarında taşıyan, saatlerce kucağına oturtup, büyük bir keyifle bana düzgün Türkçe nasıl konuşulduğunu öğreten Artvin Beyefendisi Abim. Birilerinin gazete ile defter-kitabını kapladığı zamanlarda, bana kırmızı parlak kuşe kaplar alan, olmadı hazır kaplar alan, dönem ödevlerimi yapıp okula getiren, henüz çeyrek aldığı maaşıyla bana envai elbiseler alan diğer Abim. Özel kuaförüm olma ünvanına sahip maharetli Abim. Askerden yolladığı mektuplarında: "Mutfağa iki çekyat koyun, Mine divanları yerleştiremez. Oturma odasındaki koltukların örtülerini kaldırın, Mine yorulmasın" diye satırlar yazan Sevgili Abim, benim çok şeyim..! Bir bayram sabahı henüz daha bizler uyur iken, öyle sessizce habersiz çıkagelmiş askerden: "Koğuş kalk!" diye bağılıyor yatağımın başucunda belirirken. Öyle seviniyorum ki gözlerimi kapıyorum, gördüğüm rüyanın etkisi daha sürsün istiyorum... Yanağıma konan öpücük, gerçekle buluşturuyor beni ve bayramım işte o an bayram oluyor çocuk bedenime. "Çifte bayram dedikleri bu olsa gerek" diyorum sonra...

Yakınlaşmaktır kurban, beri olmaktır, bir olmaktır, pir olmaktır. Allaha yürümektir, koşmaktır. Ama hayatımda yeri vardır diyemeyecek kadar da ulaşamazdır bu aciz dimağıma. Zira kurban, yukarılarda yer alabilmenin kaynağıdır. Arşı alaya gidişin yoludur.

5-Eskiye her dem özlem duyulur çünkü eskinin güzeli kalır hatırdan, acısı unutulur zannımca. Varlık sebebimiz böyle bahşetmiş eşrefi mahlûkatına. Dolayısıyla da eski hep özlenir, çünkü akılda kalan güzel ve özeldir. Şimdilerde bayram denince akla gelen tatil merkezleridir ya hani, böyle düşünülmemeyen zamanları özleyorum mesela. Daha özlenecek başka şeyler olmasın diye, tattığım her bayramı, bir öncekine nispeten daha anlamlı hale getirmeye çalışmak, bayrama dair bireysel insani temennim... Yaşlılarımızın

hak ettiği değeri yaşayacağı zamanlar ve bayramlar diğer temennim...

**ELİMDE TABAĞIMLA TENCEREYİ AÇTIĞIMDA
DOLMANIN DİBİNDE SUYUNDAN BAŞKA BİR ŞEY
KALMADIĞINI GÖRDÜM!**

Hatice GÜLMEZ
İnsan Kaynakları Müdürlüğü

1 -Ananelerimizden gelen bayram anlayışı bir yana şimdilerde bayram denilince aklıma tatil geliyor. Kimse kızmasın ama günümüz şartları bunu getirir oldu. Annelerde, babalarda dünya telaşesinin içersinde koşuşturup durmakta. O yüzden, bayramlarda bir dinlenme, bir nefes alma mesabesinde görülmekte artık. Bayram olunca, tatile gidelim demiyorum. Evde geçirilen tatilden işe gidip gelmemekten bahsediyorum. Saate bakmadan, koşuşturmadan, güzel elbiselerin sadece dışarıda değil de evin içinde giyilip

misafirlerimizin beklendiği, misafirlğe gidilen mutlu mesut vakitlerden.

2-O vakitlerde, mahalle kültürünün var olduğu bir mahallede otururduk. Babam mahallenin bakkalıydı. Bizimle birlikte alışverişe çıkması çok zor olurdu. Bizi bayram için alışverişe götürsün diye beklerdik. Nihayetinde arife günü gitmeye karar verir, "Hazırlanın aşağıya gidiyoruz " derdi. Aşağısı da bizim için malum Eminönü' üydü. Uzun dolaşmanın ve iyi pazarlıkların sonucunda dört çocuk için bayramlıklar alınırdı. Çocukluk da geçirilen mutlu vakitlerin efsunuyla, bize alınan libasları bayram günü giymenin heyecanını yaşırdık. Şimdi ne alırsam alayım kendime, asla o heyecanı duymuyorum. Bayram günü birbirine denk giyindiğimiz kıyafetlerle kız kardeşimle mahalleyi arşınlayıp dururduk. Bizim için orası eski mahalle olarak hep kalmıştır. Bayramlarda eski bayramlar.

3-Kurban denilince, aklıma Kur'an-ı Kerim'de geçen bir kıssa gelir. Bakara Suresinde geçen kıssa da, İsrail oğulları ile Hz. Musa arasında Allaha kurban edilecek bakaranın nasıl olması hususunu ve ziyana uğrayanların durumunu anlatır. Kurban bayramı geldiği zaman hep bunu düşünürüm. Amellerimiz niyetlerimize göre olduğuna göre. Allah için de Kurbanın Hz. Peygamber Aleyhisselam'ın bize öğrettiği gibi en güzel niyetler içinde safiyane bir kalp ile Allaha ulaşan ibadetimiz olmalı. Çoğu zaman bu çizgiden uzaklaşıp, nefsimize uyup, para pul hesabına dalsak da. Rabbimiz, yine bize gösterdiği ilahi yol ile kalbimizi aynı mizana gelmeye çalışır.

4-Bir arife günü akşamı bayram için annemler kelem dolması yani lahanaya dolması sarmaya başladılar. Oturma odasında serilen sofraya bezinin içinde lahanayı sarmaya başladık. Şimdilerde mutfak rafının görünmeyen kısımlarında kalan büyük bir alüminyum tenceremiz ağzına kadar doldu. Bu dolma öyle her zamanda yapılmazdı. Özel zamanlar olması gerekirdi. Annem bu dolmayı sobanın üstünde bir güzel pişirdi. Velhasıl bayram günü geldi. Uzaktan gelen misafirlerle birlikte bayram günü sofralar kuruldu kaldırıldı. Elimde tabağımla tencereyi açtığımda dibinde dolmanın suyundan başka bir şey kalmamıştı. Üflesen de püflesen de bitti demişti annem. O bayram zamanı da aklımda böyle kalmış.

5- Bayram özel vakitlerin en güzeli. İnsan eskiyi özlerken de aslında eski güzel vakitleri özlemiş oluyor. Küçük olan güzeldir. Sözü üzerinde küçüklüğümüzü, kardeşlerimle geçirdiğimiz harala gürele zamanları özleyorum. Şimdilerde de güzel bayramlarımız var. Yavrularımızla geçirdiğimiz, onların elimizi öptüğü bizim genç olduğumuz zamanlardayız...

YAŞLI BİR TEYZENİN AĞLAYARAK KURBANDAN KURBANA ET YEDIĞİNİ SÖYLEMESİ BENİ ÇOK ETKİLEMİŞTİ

Zerrin ORUÇ

İski Sağlık Ve İş Güvenliği Şube Müdürlüğü

1-Bayram denince aklıma, aile ve akrabaların bir araya geldiği birliktelikler gelir. Bu beraberlik sonucu yapılan sohbetler, toplu yenen yemekler, kahkahalar, çocuk civıltısı, unutulmuş değerlerin hatırlanması sağlar.

2- Bayram öncesi hazırlık telaşını çok severdim. Bayram alışverişini çok hoşuma giderdi. Çikolatalar, şekerler, yeni elbiseler, hediyeleşme için alınan hediyelik eşyalar. Bayramı erkenden uyanıp karşılardık,1.gün kurban keser, dağıtır (bu esnada ailede herkes bu işe farklı görevlerle dahil olurdu) ve daha sonra aile büyüklerine ziyarete giderdik,2.gün bizim evimiz dolup taşardı, kesilen kurban ana yemek olarak ikram edilirdi. Sonra çocuklar kendi aramızda bayrama özel oyunlar, eğlenceler düzenler ve çok eğlenirdik.

3- Kurbanın manevi önemi benim için çok önemli. Teslimiyet duygusunu bana anlatan bir bayramdır. Kendini inandığını yaratıcıya teslim etmek (Hz. İbrahim'in ALLAHIN emriyle oğlunu kurban vermesi ve Hz. İsmail'in buna teslim olması) sonucunda da mükâfat almaları(koçun hediye edilmesi)

Ayrıca maddi olarak yardımlaşmayı sağladığı için topluma' yardımlaşma değerini 'katması benim için önemli.

4- Kurban bayramında, çocukluğumda et dağıtma işi hep benim olurdu, et dağıtırken yaşlı bir teyzenin bana

teşekkür ettikten sonra eti burnuyla koklayıp hüngür hüngür ağlayıp kurbandan kurbanda et yediğini söylemesi beni çok etkilemişti. Sonradan hayat hikâyesini öğrenip bayram haricide kendisini ziyaret etmek beni çok mutlu ederdi.

5- Artık bayramlar tatil olarak herkesten uzak sadece kendi ailenle geçirdiğin günler haline geldi, bu yüzden ben en çok eski bayramların akraba eş dostu bir araya getirmesini özlüyorum.

BAYRAM ZİYARETLERİ VE EL ÖPMEK YERİNE MESAJLA BAYRAMLAR KUTLANIR HALE GELDİ.

Şemsi KARAMAN
Güvenlik Müdürlüğü

1-Bayram denince büyük olarak babaannemde, artık bizde yapılan bütün herkesin olduğu kahvaltı gelir. Büyükleri gezmek, hal hatır sormak, küslerin barışması, tatlılar, sarmalar çocukların güzel güzel giyinip para, şeker toplaması gelir. Sokaklar insan doluyor yardımlaşmalar oluyor. Ve en güzeli bayram namazlarında camilerimiz dolup taşıyor.

2- Önceden tatillere gidilmezdi bayramlarda aile ziyaretlerine gidilirdi. Kurbanlarımız kesilirdi şimdi ise bunların çoğu yapılmıyor eski tatlarını alamıyoruz. Gelip el öpmek yerine mesajla bayramlar kutlanır hale geldi.

3-Kurban bayramı hem dini bir görev hem de yardımlaşmadır bizler için. Durumu olup kesen, kesemeyene dağıtması onların evine azda olsa bir şeyler girmesi ne kadar güzel. Komşuluk değerlerinin artması. Ve kurban bayramının en önemli yeri Hac ibadetidir. Hem kurban kesip, hem hac yapılan değerli bayramımızdır.

4-Şimdi hatırlayamadım.

5- Büyüklerimizi gezmeyi, bayram sofralarını, yeni kıyafetler almayı, sohbetleri, akrabaların bir arada olmasını özlüyoruz.

“ENGELSİZ BİR DÜNYA İÇİN, ENGEL OLMAYALIM YETER...”

Hasan Kökmen

Tarihi Çevre Koruma Müdürlüğü

Yaşam alanı dediğimiz zaman aklımıza genel anlamda bir bütün olarak tüm yeryüzü, özelde ise bizler için yapılan bütün mekânlar gelir. Bütün canlıların yeryüzünde rahat yaşaması tasarladığımız mekânların rahatlık kelimesinin anlamını tam olarak karşılayabilecek işlevde olması ile doğru orantılıdır. Bunun içindir ki bizler içinde yaşadığımız mekânların rahatımıza uygun duruma getirme noktasında gayret sarf etmekteyiz. Son günlerde sıkça duyduğumuz bazı ifadeler hiç dikkatinizi çekti mi acaba? Engelsiz Şehir, engelsiz turizm, engelsiz hayat, engelsiz iş, engelsiz eğitim kısaca hepsinin özeti engelsiz dünya..! Bu ifadeleri artık gündelik hayatımızda sıkça duymaktayız. Bu durum sevindirici toplumumuz açısından. Çünkü yetmiş yedi milyon nüfusumuzun 8,5 milyona yakını engelli bireylerden oluşuyor. Bu gerçeği hiçbir şekilde göz ardı etme şansımız yok. Bundan dolayıdır ki; kendi çevremizde engelsiz bir yaşam inşa etmek zorundayız. Zira inşa edeceğimiz çevrenin şartlarının; engelli, yaşlı, çocuk yani hareket kısıtlılığı olan bütün insanlar için önemi, sağlıklı insanlara göre çok daha fazla önem arz ediyor.

Mimari çevreleri ve şehirleri inşa eden biz teknik elemanların (mimar, mühendis, şehir plancıları, peyzaj mimarları... v.b) üzerine çok büyük yükler ve sorumluluklar düşüyor malumunuz. Bizlerin tasarladığı ve inşa ettiği mimari çevrelerde olumsuz şartlar, hareket kısıtlılığı olan insanları engelliyor ve zorluyorsa, sosyal yaşama ve toplum faaliyetlerine katılmalarını önliyorsa, insani değerler ve insan hakları noktasında ciddi sorunlar var demektir. Bu hak ihlalinde en büyük sorumluk bizlere düşüyor kesinlikle. Ayrıca bu durumu önleme noktasında önce devlete, sonra yerel yönetimlere ve her bir bireye de çok ciddi sorumluluklar düşüyor. Bu durumun çözümü ise kesinlikle insanların eğitiminden ve bilinçlendirilmesinden geçiyor. Her konuda olduğu gibi “eğitim şart” ifadesi bu durumda da karşımıza çıkıyor.

Bir teknik eleman gözüyle baktığımda, İstanbul Büyükşehir Belediyesi olarak bizlerin; genelde engelsiz bir dünya, özelde Türkiye ve İstanbul için elimizden gelen gayreti gösterdiğimizi söyleyebilirim. Başta başkanımız olmak üzere

Mimari çevreleri ve şehirleri inşa eden biz teknik elemanların (mimar, mühendis, şehir plancıları, peyzaj mimarları... v.b) üzerine çok büyük yükler ve sorumluluklar düşüyor malumunuz. Bizlerin tasarladığı ve inşa ettiği mimari çevrelerde olumsuz şartlar, hareket kısıtlılığı olan insanları engelliyor ve zorluyorsa, sosyal yaşama ve toplum faaliyetlerine katılmalarını önliyorsa, insani değerler ve insan hakları noktasında ciddi sorunlar var demektir.

bu konuda tüm müdürlük ve bağlı kurumlarımızın “erişilebilir ve engelsiz bir İstanbul için” özveriyle çalıştıklarını biliyorum. Hususen; Engelliler Müdürlüğümüz ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü bu konuda müthiş bir duyarlılıkla onlarca projeyi ardi ardına hayata geçiriyorlar. Birçok alanda öncü kent durumunda olan İstanbul, bu konuda da bir model kent olma yönünde hızlı adımlarla ilerliyor. Evet, aksaklıklar, problemler elbette oluyor ama en azından çözüm noktasında çalışan birilerinin olduğu da herkes tarafından biliniyor. Engelliler evlerinden çıkarak sosyal hayata katılmak, üretken olmak istiyorlar, bunun için şehirselsel çevre ve mimari çevre onlara asla engelleyici olmamalıdır. Biz yerel yönetimler ve teknik elemanlar engel olmayalım yeter ki! Bu çok zor bir durum olmasa gerek, küçük sihirli dokunuşlarla olumsuz birçok durum düzeltilebilir rahatlıkla. Son zamanlarda ulaşılabilir ve engelsiz bir dünya için belli standartların uygulamaya konulmasıyla engelli veya hareket zorluğu çeken insanların rahat içinde hareketlerine, yaşamlarına imkân veren mimari çevreler rahatlıkla elde edilebildiği görülmüştür.

Bizler teknik elemanlar olarak tasarladığımız çevrelerin merkezine insanı oturtup, maddiyatı ve rant duygusunu ikinci plana koyduğumuzda tasarladığımız ve inşa ettiğimiz çevreler insanlara sanki canlı bir varlık gibi daha sevimli gelecektir. Etrafımızda ki kimi yapıların engelliler ve hareket kısıtlılığı olanlar için çok engelleyici ve antipatik olduklarını biliyoruz. Bunun için tasarladığımız ya da inşa ettiğimiz tüm yapılarımızın ve sosyal çevremizin, şehir donatılarımızın sevimli olmasına dikkat etmeliyiz. Bu tarz bir mimarlık ve şehircilik anlayışının toplumumuzda hızla karşılık bulması için gerekli eğitimlerin öncelikli olarak hızla verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu konuda çalışan yerel yönetimimizin, güçlerini ve projelerini birleştirerek, yapmayanların da harekete geçmesi için, daha çok çalışması gerektiğini düşünüyorum.

Hangi şartlarda ve hangi durumda olursa olsun tüm insanların engelsiz bir şekilde yaşam hakkını elde edebilmesi için, hayata katılması sırasında fiziksel çevre (şehirselsel çevre) ve inşa edilmiş çevrenin (mimari çevre) ona engel olmaması ve hayatını kolaylaştırıcı olması gerektiği günümüzde artık aşikârdır. İşte bu noktadan hareketle engelsiz bir dünya için insanlara engel olmayalım. Bunu yaptığımız zaman göreceğiz ki; engellilerin arasında toplumda gurur duyduğumuz sporcuların, yöneticilerin, sanatçıların, meslek erbaplarının, teknik elemanların sayısının gün geçtikçe arttığını hep beraber gözlemleyeceğiz. Engel olmadığımız zaman, o insanların ne kadar başarılı olabileceklerini göreceğiz. Yapacağımız şey çok basit aslında; farkındalık yaratmak ve insanlarımızın eğitimi noktasında biraz gayret. Olumsuz örneklerin hızla azaldığı, engelsiz şehirlerin hızla arttığı, engelsiz bir dünyanın hepimizin ortak hayali olması temennisiyle...

Gazzeli Misafirlerimiz

Gülizar ENGİN

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Olan bitenleri televizyonda seyredip acaba biz ne yapabiliriz diye düşündüğümüz sırada, Gazze'den gelen çocuk yaralıları konusunu birim olarak gündemimize aldık. Özellikle çocuk hastaları ziyaret edeceğimizden, yattıkları hastaneleri belirledik. Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma ve Kartal Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma hastanelerinde yaralı çocuklar ziyareti için hastane yönetimlerinden izin aldık.04.09.2014 tarihinde çocuklar için hazırladığımız oyuncaklarla ilk önce Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi'ne ulaştık. Tüm ekibimizin içinde merak ve endişe vardı. Ne ile karşılaşacağımız karmaşası, aklımızda çocukların durumu nasıl gibi sorularla, Sağlık Bakım Hizmetleri Müdürü Fatma Çırpıcı Hanımefendi ile görüşüp genel bilgi aldık. Tam bu sırada, güzel bir tesadüf Filistin İstanbul Konsolosu Abdel Kerim AL KHATIP'te orada bulunuyordu. Hep beraber 6.katta çocuklar için teşrif edilen kliniği ziyaret etmeye başladık. İlk girdiğimiz odada yatan kızımız Serra babasının kucağında iken babası şehit edilmiş. Serra, büyük bir travma yaşıyordu. Gözleri ile bizi takip ediyor, ama duygularını asla belli etmiyordu. Odadan çıkarken çok duygulanmıştık. İkinci girdiğimiz odada ise Filistin Milli Takım futbolcusu olan bir gencimiz vardı. Kendisi sadece gözlerini hareket ettirebiliyordu. Dikkatimizi çeken şey Gazzeli kardeşlerimizin hepsinin de güler yüzlü olmasıydı. Kendimizi ağlamamak için zor tutuyorduk. Üzüldüğümüzü kendilerine yansıtmak istemiyorduk. Arapça bilmediğimiz için yanımıza hastanede görevli Filistinli bir personeli verdiler. Yaralılarla bu şekilde iletişime geçtik. Gazzeli kardeşlerimiz Türkiye'den çok

memnun olduklarını, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, yerel belediyeler, hastane yetkilileri ve Türk halkının kendilerini sürekli ziyarete geldiklerini, maddi manevi her türlü yardımı yaptıklarını anlattılar. Bilhassa da hepsinin hayranı olduğu Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'a şükranlarını ilettiler Her odada, başka başka bir kıyım hikâyesi ile karşılaştık. Oğlunun yanında kalan bir baba, kendi evlerine saldırı sonrasında geldikleri hastanedeki görüntüleri bilgisayarına kaydetmiş, bize de izlettirdi. On dört kişilik ailenin dört üyesi şehit olmuş. Yine bu saldırıda, dört yaşında zayıf bir kız çocuğu, baygın dedesinin kucağında ölmüş. İşte bu an, insanlığın bittiği, bizimde artık gözyaşlarımızı tutamadığımız bir an oldu.

Konsolos Bey, diğer yaralıları da Lütfi Kırdar Hastanesinde de beraber ziyaret edelim, diye bir teklifte bulundu. Beraberce diğer hastaneye geçtik. İkinci ziyaretimizde, hastane yöneticisi olan DOÇ.DR. Recep Demirhan da bize eşlik etti. Burada, bizi en çok etkileyen de annesinin kucağındaiken annesi şehit düşen iki yaşındaki Selahattin ve ağabeyi üç yaşındaki Ömer. Çocukların babası da Mısır'da bir hastanede ayakları kesilmiş bir halde yoğun bakımdaymış. Çocuklara halaları bakıyordu. Bir başka odada gayet sağlıklıken evine düşen bomba yüzünden artık sadece gözlerini hareket ettiren Filistinli gençle karşılaştık. Hani sözün bittiği yer denir ya, sadece söz değil harflerde bizim için bitti bu odada

Hastaneden ayrılırken tek düşündüğümüz gelen bu belalara rağmen dimdik ayakta durun insanlar ve onların inancı oldu.

<http://www.seyriistanbul.com/guncel/323/merhaba-istanbul.html>

İSTANBUL ve ŞARKILARI

Semanur DEMİRCİ

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Hiçbir şehir yoktur ki, uğruna bu kadar güzel şiirler, şarkılar yazılsın... Her köşesi ayrı ayrı anılsın. Mehtap onunla güzelleşsin; her semtine, her tepesine şarkılar bestelensin.

İstanbul, bütün sanat dallarının beşiği hepsinin ilham kaynağı... Kuşkusuz bestekârlara en cömert davranan en büyük ilhamı onlara veren şehir. Sokaklarına, Boğazına, yalılarına besteler yaptıran yalılarından boğaza nağmeler yayılan hanımefendilerinin ud, kanun, keman ve piyano çaldığı, ailelerin musiki geceleri tertip ettiği nezaketin ve zarafetin zirvesine ulaşmış insanların bestelerle birbirine latifeler yaptığı musikinin yüksek seviyelere ulaştığı şehir. Şimdi bu şehir için yapılmış bestelere, şarkılara bir kulak verelim.

KANDİLLİ

Kandilli yüzerken uykularda mehtabı sürükledik sular da
Bir yoldu parıldayan gümüştan gittik bahis açmadık dönüşten
Güfte: Yahya Kemal Beyatlı
Beste: Münir Nurettin Selçuk

KALAMIŞ

Yok başka yerin lûtfu ne yazdan nede kıştan
Bir tatlı huzur almaya geldik Kalamış'tan
İstanbul'u sevmezse gönül aşkı ne anlar
Güfte: Behçet Kemal ÇAĞLAR
Beste: Münir Nurettin Selçuk

ÜSKÜDAR

Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur
Kâtibimin setresi uzun eteği çamur
Anonim

ADALAR

Ada sahillerinde bekliyorum
Her zaman yollarını bekliyorum
Adalar'dan bir yar gelir bizlere
Aman Allah gözlere bak gözlere
Anonim

HEYBELİADA

Biz Heybeli'de her gece mehtaba çıkardık
Sandallarımız neşe dolar zevke dalardık
Güfte: Yesârî Asım Arsoy
Beste: Yesârî Asım Arsoy

YENİKÖY

Aşkımla Yeniköy sahili deryasını sardı
Sinemde perişan uzanan bir peri vardı
Güfte: Yesârî Asım Arsoy
Beste: Yesârî Asım Arsoy

BOĞAZIÇI

Geldi yine güzelim yaz gönül eylensin biraz
Şen Adalar, mavi boğaz sevgilim gel etme naz
Boğaziçi şen gönüller yatağı her bucağı âşıkların otağı
Yamaçları sanki cennetin bağı
Güfte: Arif Sâmî Toker
Beste: Arif Sâmî Toker

ÇAMLICA

Gel güzelim Çamlıca'ya bu gece
Gün doğmadan a canım görüşelim gizlice
Beste: Fâiz Kapancı

KÜÇÜKSU

Küçüksu 'da gördüm seni gözlerinden bildim seni
İnkâr etmem sevdim seni
Beste: Tanbûri Mustafa Çavuş

İSTANBUL

Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul
Görmedim gezmediğim sevmediğim hiçbir yer
Ömrüm oldukça gönül tahtına keyfince kurul
Sade bir semtini sevmek bile bir ömre değer
Güfte: Yahya Kemal Beyatlı
Beste: Münir Nureddin Selçuk

İSTANBUL

Ey güzel İstanbul benim sevgili yârim
Güzelliğin aksetmiş boğazın sularına
Güfte: Vecdi Bingöl
Beste: Kadri Şençalar

ÜSKÜDAR

İstanbul'dan Üsküdar'a yol gider
Hanımlara deste deste gül gider
Anonim

GÖKSU-MODA

Çek güzelim uzanalım Göksu'ya
Gün inerken dönelim süzülerek Moda'ya
Gemi gelir yan verir, iskeleye şan verir
Şu İstanbul kızları Recep diye can verir
Beste: Arif Sâmî Toker

KADIKÖY

Beğendim biçimini her yanı mini mini
Dudaklarım ismini anıyor Kadıköylüm
Anonim

KASIMPAŞA

Kasimpaşa kıyıları tersane
Bir yar sevdim âlim Allah bir tane
Anonim

YENİCAMİ-EMİNÖNÜ

Yeni cami avlusunda ezan sesi var
Ezan sesi değil de be annem sevdiğimin yası var
Anonim

Daha böyle yüzlerce şarkı var; İstanbul'un güzelliğini anlatmaya çalışsan. Her yeri, ayrı ayrı oya gibi işlenmiş, boğazı nazlı bir gelin gibi süzülen, makamların ayrı bir yakıştığı hicazın, nihavendin, segâhın onu görmeyen ve onda yaşamayanların bahtsız sayıldığı; sade bir semtini sevmenin bile bir ömre değdiği gecesi sümbül kokan Türkçesi bülbül kokan İstanbul. İstanbul, tıpkı şairin dediği gibi

***"Gögünde tanıdım ayın ondördünü.
Kırlarında bilirim baharı,
Her şey içimde, her şey,
İstanbul yadigârı.***

***Bir daha görüyorum seni dünya gözüyle,
Gögün hep üstümde, havan ciğerlerimde dir.
Ey doğup yaşadığım yerde her taşını
Öpüp başıma koymak istediğim şehir"***

Ziya Osman SABA/ İstanbul

Mahmut Emin SANDALCIOĞLU

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

6.Hislerle Meyve Seçmeye Son!

SCiO ile artık 6.Hislerinizi devre dışı bırakın. Başlığımızda bahsettiğimiz kadar basit bir cihaz değil tabii ki. Söz konusu cihaz "DÜNYANIN İLK MOLEKÜLER SENSÖRÜ". Ne işe mi yapıyor? Hemen yakından inceleyelim. SCiO aslında küçük bir spektrometre (tayföler). Yani etrafımızda bulunan gıda, ilaç, bitki, materyal, sebze veya meyve, makyaj malzemesi hiç fark etmeden tamamını tarayarak o ürünün bileşenleri hakkında detaylı bilgi sahibi olmanıza yapıyor. Cisimlerden yansıyan kızılötesine yakın ışınları özel optik okuyucusu sayesinde analiz ederek İOS ve Android işletim sistemi tabanlı akıllı telefonlara Bluetooth 4.0 desteği ile anında bağlantı kurarak veriyi gönderiyor. Böylece istediğiniz bilgileri anında görüntülemenizi sağlıyor. Standart bir USB Bellek görünümünde ve 20gr ağırlığında olan SCiO ilk aşamada;

Gıda yağ kalitesini,
Meyvelerin olgunlaşma düzeylerini,
Bitkilerin anlık durumlarını,
İlaçlardaki veya takviye vitaminlerdeki katkıları,

Soslar, peynirler ve yemek çeşitleri hakkında beslenme bilgilerini öğrenebilmenize, paylaşabilmenize ve dünya genelinde bir veri bankası oluşturarak tüm ürünler hakkında bilgi sahibi olabileceğinizi sağlıyor. Gıda tüketiminde titiz davranan insanların işlerini oldukça kolaylaştıracak bir ürün olan SCiO, bir yiyecek veya içecekte istemediğiniz, beğenmediğiniz veya dini açıdan sakıncası olduğuna inandığınız katkılardan haberdar olmanızı ve önleminizi almanıza olanak tanıyacaktır. Ürünü yalnızca gıda ürünleri ile dar kapsamda incelemek yanlış olur. Çünkü güncellemelerin sürekli devam edeceğini gelecekte kozmetik, giysi, bitki örtüsü, toprak, mücevher ve değerli taşlar, deri, kauçuk, yağlar, plastik ve hatta evcil hayvan özelliklerini ölçmek için bile SCiO'yu kullanabileceğimizi söyleyen yetkililer bunun için çalışmalarını sürdürüyor.

Ürün hakkında Daha fazla bilgi ve araştırma için aşağıdaki linklerden faydalanabilirsiniz.

<https://www.kickstarter.com/projects/903107259/scio-your-sixth-sense-a-pocket-molecular-sensor-fo?ref=discovery>

Titreyen Kaşık

Google'ın her alanda, bir şekilde kendini göstermeye çalıştığını göz önüne alarak sizlere yine bir Google harikasını sunmak isterim, "TİTREYEN KAŞIK" (LIFTWARE SPOON). Şeker hastalarının, şeker ölçümünde kullanmaları için kontakt akıllı lens yapan, yaşa bağlı hastalıklar üzerinde çalışan Google şimdi de "Parkinson hastaları ve Ellerinde sinirsel bozukluk bulunan" hastalar için özel bir kaşık üretti. Bahsettiğim ürün tam olarak bu hastalıktan mustarip olanların hayatını kolaylaştırmak ve bu insanlara daha yaşanabilir imkânlar sunmak için üretilmiş. Google'ın son zamanlarda grubuna kattığı "Lift Labs" isimli şirket tarafından geliştirilen ürün bir öğün boyunca kendi şarjı ile kullanıcıya hizmet edebiliyor. Ergonomik yapısı, takçıkart aparatı sayesinde temizliği ve kullanımı

gayet kolay bir ürün üretilmişe benziyor. Titreyen Kaşık, kullanıcısının yemek yerken elinin ani ve sürekli titremelerini algılayarak %70 oranında azaltıyor. Böylece yemek yemek bu hastalar için çileden çok bir kolaylığa dönüşüyor. Şuanda sadece kaşık olarak kullanılabilen ürün çatal ve bıçak gibi olmazsa olmaz yemek takımları şeklinde geliştirilmesi üzerine çalışılıyor. Bu ürün sayesinde hastaların psikolojik ve fiziksel olarak kendilerini daha iyi hissedebileceklerini umuyoruz.

Ürün hakkında Daha fazla bilgi ve araştırma için aşağıdaki linklerden faydalanabilirsiniz.

<http://www.gercekbilim.com/googlein-vibrating-spoon-el-titremesi/>
<http://www.liftlabsdesign.com/>
<http://store.liftlabsdesign.com/>

Kuzey Afrika'nın İncisi Fas Krallığı

Adında bile masalsı bir anlam barındıran tam Arapça adı El-Memleke El-Mağribiyye (Batıdaki Krallık), İngilizcede Morocco (Ülkenin ortasındaki Marakesh'ten dolayı) olarak geçen; adına film bile yapılmış bir şehri olan (Kazablanka) Kuzey Afrika'daki Afrika Birliği'ne üye olmayan tek ülkedir. Sadece resmi dairelerde kullanılan Fransızca ile birlikte ülkenin geneli Arapça konuşur, çoğunluğu Müslüman (Maliki Mezhebinden) bir toplum olan Fas Krallığı'nda geri kalanını da Berberiler oluşturmaktadır.

Peki, biz niye "Fas" diyoruz hiç düşündük mü?

Nedeni aslında kelimenin kendisinden belli; tarihi Osmanlı'da fes kullanılmaya başlamasına uzanıyor. Osmanlı'nın tüm fes ihtiyacı ülke'nin "Fez Şehri'nden" geldiği için zamanla dilimizde Fas olarak yerini almıştır.

Gelelim Fas Sanatı'na; 1960'larda değişime uğramaya başlasa da, hala günümüzde de etnik izlerini taşımaya devam etmektedir. El işçiliğinin önemli olduğu ülkede hala birçok zanaat unutulmasına izin verilmeden nesilden nesile aktarılmaya devam etmektedir.

İşte tamda bu sebeple İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Fas Krallığı İstanbul Başkonsolosluğu 13 – 22 Eylül 2014 tarihleri arasında Eminönü Meydanı'nda "Fas Zanaat Haftası" düzenledi.

Faslı zanaatkârların; Metali işleyerek yapılan lambalarla, Sedef işlemeciliğinden yapılan ayna ve kutulara, Fas kinasından, kadınların el emeği göz nuru ile dokudukları halılara ve tabi ki olmazsa olmazı Naneli-şekerli çayı ve birbirinden nefis tatlıları ile Eminönü Meydanını şenlendirdiler.

Fas Krallığı İstanbul Başkonsolosluğu'nun düzenlediği etkinliklerin kapanış programı ise Fas Folklor ekibinin kimsesiz çocuklara yaptığı dans gösterisiyle Kâğıthane Belediyesi'nin ev sahipliğinde gerçekleşti.

Tam adı Çin Halk Cumhuriyeti olan imparatorluk tarihi M.Ö.'ye dayanan 1 milyar 366 milyon nüfusuyla hala koltuğu başkasına kaptırmayan bizim deyimimizle "ÇİN" 2012-2013 kültür yılı etkinliklerini hala İstanbul'da devam etmekte.

Kültür değişim programları ile Çin ve Türkiye'den 500 'den fazla sanatçı karşılıklı ziyaretler düzenlemiş toplamda 600 kültürel etkinlik yapılmıştı.

"Mürekkep resim zamana ayak uydurmalıdır"

Bunlardan en son olarak ta Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi ile Çin Ulusal Sanat Müzesi arasında gerçekleşmekte. Sergi'de 48 Çinli sanatçının unutulmaya yüz tutmuş olan Mürekkep sanatını kullanarak değişen Çin toplumu ve kültürünün sanata nasıl yansıdığını gösteren eserlerini gözlemleyebiliyoruz.

Peki, nedir bu mürekkep sanatı?

Çin 'de 5 krallık döneminden beri süregelen bir sanat olup, sadece su ve mürekkepten ibarettir. Matbaa'nın bulunup, Çin'e ulaşmasından sonra bu sanatta diğer el sanatları gibi unutulmaya yüz tutmuş hatta bitme tehdidiyle bile karşı karşıya kalmıştır. Kullanılan tekniklerin aynı olmasına rağmen yeni gelen genç nesil ile birlikte eserler daha modern hayatın izlerini yansıtmaktadır. Yandaki eser de aslında Çin'de yaşanan kıyafet devrimi sonrasında ne giyeceğini bocalayan halkı ve tercihlerini yansıtmaktadır.

MÜREKKEBİN RUHU

Köyün Resmi

Mürekkep sanatını yaymaya çalışan bir kısım Çinliler şöyle dursun Shenzhen şehrine bağlı bir belde olan "Dafen" de öyle bir köy var ki Çin sanatının bitme noktasına gelmesinde en önemli sebeplerden birini teşkil ediyor. Yeteneklerinden dolayı neredeyse tüm köyün ressam olduğu bu sebepten de "Resamlar Köyü" olarak anılan yerde bildiğimiz dünyaca ünlü ressamların en ünlü yağlıboya tablolarının reproduksiyonları fabrikasyon gibi üretiliyor ve hepsi el emeği...

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

- Tüm Dünya da genellikle cenaze ve ölüm rengi kabul edilen siyahın aksine Çin'de ölüm rengi olarak beyaz renk kabul edilir.
- Çinlilerin en meşhur içeceği olan yeşil çay efsaneye göre, İmparator Shen Nong (M.Ö. 2737) tarafından kaynak suya çay yaprağının düşmesiyle keşfedilmiştir.
- Çinlilerin yok olma tehdidiyle karşı karşıya kalan pandalara olan hassasiyeti inanışlarına göre yiğitliğin sembolü olması ve kötü ruhları ve talihsizlikleri önlediklerine inanılmasıdır.
- Çin'deki lehçe farklılıkları o kadar belirgindir ki Örneğin; Çin'in kuzey ve güney bölgelerinden gelen iki Çinli kendi lehçeleriyle birbirlerinin ne konuştuğunu anlamazlar. Bu yüzden televizyon kanallarında bile Çince altyazı geçilir.
- Son olarak; 04 Eylül- 02 Kasım 2014 tarihleri arasında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Tophane-i Amire Kültür Sanat Merkezi'nde sergiyi ücretsiz ziyaret edebilirsiniz.

KURBAN OLMAK HAKKA

Fazile CEBECİ

Yazı İşleri Müdürlüğü

Her sene, Kurban Bayramı yaklaştığında, içimi acıyla karışık bir heyecan dalgası kaplar. Sebebi ise çocukluğuma dayanan bir hikâyenin tesiridir. Benim çocukluğumda, kurban bayramları yaz aylarına rastlardı. Biz şehirde yaşadık ancak karneleri aldığımız gibi doğruca köyümüze koşardık. O yılda, yine karnelerimizi alır almaz büyük bir heyecanla yola koyulduk. Yemyeşil otları ve şırl şırl akan dereleriyle cennet gibiydi köyüm. Ama o senenin bir farklılığı vardı. Çünkü bir yerine iki tane koç almıştı, o yıl dedem. Her gün, kardeşimle beraber büyük bir neşe içinde, koçlarımızı otlatmaya götürüyor, onların serpilip daha da büyüdüklerine gözlerimizle şahit oluyorduk. Aşağı yukarı aradan bir ay geçmişti ki, dedem bir gün parmağıyla koçlardan birini işaret ederek " İşte, bu seneki kurbanlığımız!" deyiverdi.

Çocuk dünyamızda, dedemin ne demek istediğini bir türlü anlayamadık. Kurban ne demekti? Onca zaman, ihtimamla bakıp büyüttüğümüz, en taze otları yedirip büyüttüğümüz koç neden ölmeliydi ki? O gece, kardeşimle beraber bunları düşünmekten gözümüze bir damla olsun uyku girmed.

Sabah olduğundaysa, koçları birbirlerinden ayırdılar. Dedemin kurbanlık olarak belirlediğine bariz biçimde daha özeniliyor, bu hayvan farklı bir muamele görüyordu. Arife günü, koçumuzu kurtarmak için planlar yapmaya başladık. En iyi yolun da, babaanneme sığınmak olduğuna karar verdik. Kardeşimle birlikte, bir ümit babaannemin yanına koştuk. Çocuk aklımızla onun bize yardım edeceğini düşünmüştük, çünkü dedeme göre o çok daha yumuşak kalpliydi ve bizi hiç mi hiç kırmazdı. İşte onun şefkatli yüreciği yüzünden bir çare bulacağına emindik. Babaanneme, üzüntülü bir ifadeyle " Babaanne, biz koçun kurban edilmesini istemiyoruz" dedik. Sonradan da başladık ağlamaya. Babaannem, yosun yeşili gözleri dolu dolu "Yavrularım, o hayvan bizi Sırat Köprüsü'nden geçirecek. O yüzden siz hiç üzülmeğin olur mu" diyerek bizi teselli etmeye çalıştı. İşte ben taaha o günden bu yana, hep kurbanlık hayvanların bizleri Sırat Köprüsü'nün başında beklediğine inanırım.

Bu olayın üzerinden, çok yıllar geçmesine rağmen benim çocuk kalbime yerleşmiş bu inaniş daha sonradan güzel bir

imanla süslendi neredeyse mühürledi gönlümü... Derken, kök çaldı tüm benliğime ve şimdi bu yaşımda inanıyorum ki; kurbanlarımız, bizlerin dünya ve içindekileri bir tarafa bırakıp nefsimizin tüm heyecanlarına isteklerine galebe çalıp şeytana meydan okuyuşumuzdur. Etleri ve kanlarının olduğu yerde kaldığı, fakir ve fukaranın rızıklandığı, takvamızın ve ihlâsımızın Rabbimizin huzuruna çıktığı andır.

Hız. İsmail'in teslimiyeti, Hız. İbrahim aleyhisselamın verdiği söze sadakatidir. Rabbimize, elest bezminde verdiğimiz sözün bu dünyadaki tescilidir. Kurbanlarımız ruhumuzun, kalbimizin nefsimize karşı verdiği savaşın zafer şarkısıdır. Kulluğumuzun ilanıdır. Ve "Sen iste yeter ki! Canda, ruhta senin emrinde Rabbim" diyen feryadımızdır. İnsanlığımızın acziyetini haykırışımız ve sen bize şah damarımızdan daha yakınken biz sana nasıl uzak kalırız Ey Rabbim yaklaşır bizi sana. Bak kurban olmaya geldik huzuruna diyen ağlayışımızdır.

Kurbanlarımız...

Kulun Rabbine secdesinde, duyduğu yokluk ve hiçlik duygusunun varlığa sen çıkarttın Ya Rabbi, şükriyle ellerini havaya açıp Lebbeyk Allahümme Lebbeyk diye yalvarışımızdır.

Kurban, Rabbimizin Yüce Kalamında, "Ey mutmain olmuş nefsi! Sen, benden razı ben senden razı olarak gir cennetime,"* müjdesinin hem bir mümin kalbe, Âlemlerin Rabbinin ilahi ilhamıdır.

Bu mana ve cihetle, günümüze geldiğimizde, paramparça olmuş bir İslam coğrafyası, her gün onlarca insanın hayatını kaybetmesi ve milyonlarca insanın vatanından göçe zorlanması gibi felaketler yaşanırken; Ümmeti Muhammed perişan ve her zamankinden daha çok kendisine uzanacak kardeş bir ele muhtaç. Bizler, kökleri çok derinlere uzanan,

Kurban yakınlıktır, hasretin zirve yaptığı Yakup aleyhisselam misali yanmaktır. Yusuf güzeli koçları bir bir gütmektir yeşil otlar içinde . Cennet misali topraklara yüz sürmektir. Ve her bir ayrılık acısının vuslata erdiği bir Şeb-i arûs'dur...

Mevlana'nın Şems'e duyduğu muhabbetin lezzetinden bir yudum içmek ilahi makamda sofralara misafir olmaktır. Zengin, fakir hiç mi hiç ayırt etmeksizin...

Kurbanlarımız...

Hız. Muhammed Mustafa (sav) Efendimiz, biricik Peygamberimizin duasında amin diyerek Bismillahi Allahü Ekber fermanı ilahisini tüm kainata ilan etmektedir.

Peygamber Efendimizin (sav) müjdesine mazhar olmuş aziz bir milletin mensuplarıyız. Zalimin zulmü altında inleyen kardeşlerimize bayramlarını vesile kılarak maddi ve manevi her türlü desteğimizi vererek kardeşliğimizi takvaya erdirmeliyiz. İşte, o zaman kurbanlarımızın etleri ve kanları takvaya ermiş ve Yaradanımızın katına çıkmış olacak. Cenab-ı Allah bayramlarımızı bayram şuuruyla yaşamayı, kardeşlik ve paylaşmanın idrakine varmayı ve bir ümmet olarak yaşamayı bize nasip etsin inşallah.

Kurbanlarınızı, kendisine yaklaşmamız için vesile kılsın. Rabbim tüm Ümmeti Muhammed'in yar ve yardımcısı olsun. Amin...

*Fecr-27

Acıklı Bir Yusuf Hikâyesi

Sabahattin Ali'nin Kuyucaklı Yusuf'u

Öznur ŞAN

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Geçtiğimiz aylarda, Sabahattin Ali'nin Kürk Mantolu Madonna kitabını okumuş ve çok beğenmişim. Sonradan Sabahattin Ali'nin bir başka eseri olan Kuyucaklı Yusuf'u da okumak istedim. Ve bu seferde, tercihimde yanılmadığımı gördüm.

Açıkçası, romanın dili ve betimlemeleri beni öyle derinden etkiledi ki; şimdi dört gözle yazarın "İçimizdeki Şeytan" isimli romanını okumayı bekliyorum.

Gelelim Kuyucaklı Yusuf'un konusuna... Roman, acıklı bir olayla açılıyor.1903 sonbaharında, yağmurlu bir gecede Nazilli yakınlarındaki bir köyü eşkiyalar basıyor ve bir aileden anne ile babayı öldürüyorlar. Evin oğlu Yusuf ise gördüğü manzaradan o kadar etkileniyor ki; odanın köşesinde dili tutulmuş öylece kalakalıyor. Çocuğu, çok sonradan olayı soruşturan kaymakam fark ediyor ve yakınlarını araştırıyor. Ve öğreniyor ki, Yusuf'un kimi kimsesi yoktur. Bunu öğrenen Kaymakam Selahattin Bey, çocuğa acıyor ve evlat ediniyor.

Ancak, kaymakamın eşi Şahinde Hanım bu işten son derece rahatsız oluyor ve hiçbir zaman Yusuf'u kabullenemiyor. Kaymakam ile Şahinde Hanımın beş yaşlarında Muazzez adında bir de kızları vardır.

Yusuf ilk zamanlarda çok sıkıntı çeker. Kimseyle konuşmaz, sabahtan akşama kadar tek başına oturur durur. Yusuf'un bu yabani ve uzak halleri Kaymakam Selahattin Bey, Edremit'e tayin edilinceye kadar devam eder. Yusuf ilk defa Edremit'te okulla tanışır ancak orada da yapamaz ve bırakır mektebi. Hayatta anlaşabildiği iki kişi vardır. Birisi Kaymakam Bey diğeri de "kardeşim" dediği Muazzez!

Günler böylece geçip giderken, ailenin başına bir felaket gelir. Kaymakamın kumar merakı, ailenin bir tuzağın içine düşürmesine neden olur. Kaymakam Beye tuzak

kuranın kişinin niyeti Muazzezle evlenmektir. Bu oyunu Yusuf, kendince başka bir oyunla bozar. Fakat bu da başka sıkıntılara sebep olur. Yusuf, kaymakamın kumar borcunu arkadaşı Ali'nin ödemesini ve sonrasında da Muazzez'le evlenmesini ister. Fakat beklenmedik bir durum meydana

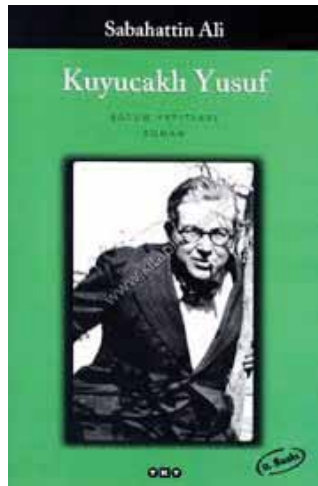
gelir. Bu işe Muazzez razı gelmez. Ve gönlünün, herkesin ağabeyi olarak bildiği Yusuf'ta olduğunu söyler.

Muazzez'e talip olan Ali bir düğünde vurularak öldürülür. Bunun üzerine Yusuf'da Muazzez'i kaçıtır. Ancak iki aşık bu seferde mutluluğu bulamazlar. Kaymakam beye tuzak kuranlar, hala kirlili oyunlar peşindedir. Yusuf'u evinden uzaklaştırırlar. Ve böylece işler daha sarpa sarar.

Sabahattin Ali'nin Kuyucaklı Yusuf romanına ilham veren Yusuf ile 1931 senesinde Aydın Cezaevi'nde iken tanıştığı ve hikâyesinden etkilendiğine dair bir söylenti vardır.

Roman 1932 yılında, Konya Yeni Anadolu gazetesinde günlük olarak yayınlanmaya başlar. Ancak telif ücreti ödenmez. Yazar da 26. Sayıda yazmayı bırakır. Romanın tamamının yayınlanması birkaç sene sonra gerçekleşir. Kuyucaklı Yusuf, bu sefer 9 Kasım 1936 ile 21 Ocak 1937 tarihleri arasında Tan gazetesinde yayınlanır. Kitap olarak basılması da 1937 yılında olur. Roman aslında üç cilt olarak tasarlanmış. Sabahattin Ali'nin vefatıyla kitap tek ciltte kalmıştır. Kitap genel olarak köy-kent karşıtlığı, bireyin yalnızlığı, kasaba ahlakını merkeze alan bir yapıya sahiptir.

Kitap, kasabalardaki eşraf ve bürokrat kesiminin yaptığı kötülükleri gerçekçi bir şekilde gözler önüne serer. 1985 yılında yönetmen Feyzi Tuna tarafından sinemaya da çekilen Kuyucaklı Yusuf romanının Türk edebiyatında gerçekten farklı özgün bir yeri vardır. Bir anlamda başkaldırı ve eşkiya romanlarının da öncüsü kabul edilir.

39. Sayının Düşün Cevap Ver bölümünün soruları şöyledir:

1- İbadet niyetiyle kurban kesme günlerinde, belirlenmiş bir hayvanı Allah rızası için kesmeye ne denir?

2- "Güft ü gu" ne demektir?

3-38. Sayımızda kimlerle röportaj yapmıştık?

4-1925 yılında Afyon da doğdu. Öğretmenliğe başladığı sırada, Türkçeye uygun bir daktilo icat etme çalışmalarına başladı. 1955 yılında "On parmak için ideal Türk Klavyesi"ni kabul ettirip 1974 yılında tüm daktiloların F klavye olması sağladı. Kimdir bu Türk mucit?

Cevaplarınızı, dl.bailesi@ibb.gov.tr adresine yollayabilirsiniz.

38. sayımızın "Düşün Cevap Ver" sorularının cevapları ise şöyledir:

1- Cengiz AYTMATOV

2-) Cemal ÖZDEMİR - Üzeyir ÇAKIR

3-) Fidyе

4-) Geometri

38. sayımızdaki "Düşün Cevap Ver"e katılarak hediye kazanan talihlilerimiz;

Nermin YILDIZ - Bilgi İşlem Müdürlüğü

Sedat TUNÇEL - Gelirler Müdürlüğü

Bazın AKÇA - Kütüphane ve Müzeler Müdürlüğü

Vedat BIYIKLI - Makine İkmal Müdürlüğü

Sevgi BINNETOĞLU - 1.Hukuk Müşavirliği

VEFAT

Çalışma arkadaşlarımızdan; İtfaiye Daire Başkanlığı'ndan **Mustafa GÖKBULUT** ile 1.Hukuk Müşavirliğinden **Gül BAKSU**; Hakk'ın rahmetine kavuşmuşlardır. Büyükşehir Ailesi olarak, **Mustafa GÖKBULUT** ve **Gül BAKSU**'ya Allhtan rahmet, aile ve çalışma arkadaşlarına da sabırlar dileriz.

EMEKLİ

Fatma KOÇEL
Yaşar YILDIRIM
BiroI MUSAOĞLU
Ömer GAZİLER
Emren ÜLKER
Hanım ÖNER
Mustafa Tarık GÜNERSEL
Hatice ÖRMECİ ARSLAN
Ahmet Sedat SEZGİN
Abdurrahman UÇAK
Binnur ŞERBETÇİOĞLU
Resul AKTAŞ
Nevzat AYTEKİN
Nurcihan ERGÜLEÇİ
Şahika TEKAND
Mehmet KASAPOĞLU
Mahmut ALDIĞ
M. Abdullah KAPLAN
Rıfat YEL
Osman ÖZCAN
Derya YAMAK
Şeref ATAMER
Saliha Aliye UZUNATAGAN
Gülizar KUZUCU
Mustafa DURDU
Hasan İlhan ÖREN
Sadettin CİNLİ

Kültür Müdürlüğü
Avrupa Yak. Yol Bakım ve Onarım Müd.
Atık Yönetimi Müdürlüğü
Hal Müdürlüğü
Zabıta Daire Başkanlığı
Kesin Hesap Müdürlüğü
Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
Mesken Müdürlüğü
Avrupa Yak. Yol Bakım ve Onarım Müd.
Belediye Başkanlığı
Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
Eğitim Müdürlüğü
Çevre Koruma Müdürlüğü
Birim Fiyat ve Standartlar Müd.
Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
Sağlık ve Hıfzıssıhha Müdürlüğü
Üstyapı Projeler Müdürlüğü
Halkla İlişkiler Müdürlüğü
Zabıta Daire Başkanlığı
İtfaiye Daire Başkanlığı
Sağlık ve Hıfzıssıhha Müdürlüğü
Altyapı Koordinasyon Müdürlüğü
Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
Anadolu Yakası Raylı Sistem Müd.
Çevre Koruma Müdürlüğü
Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
Mezarlıklar Müdürlüğü

Emekli olmuşlardır. Büyükşehir Ailesi olarak, emeklilerimize bundan sonraki hayatlarında sağlıklı ve huzur dolu günler dileriz.

Büyükşehir ailesi

Basın Yayın Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı
Halkla İlişkiler Müdürlüğü

     /ibbPR

  /ibbBeyazmasa

www.ibb.gov.tr

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ